

УДРУЖЕЊЕ

Правна и физичка лица - носиоци имовинских права са територије Републике Србије и Босне и Херцеговине којима је одузета имовина актима Републике Хрватске

ОДУЗЕТА ИМОВИНА

НОВИ САД * САРАЈЕВО

oduzetaimovina@outlook.com

Поштовани,

имамо дужност и част да Вам уручимо текст Декларације која је усвојена на међународној конференцији у Београду дана 07.02.2020. године. у организацији удружења Одузета имовина, Удружења правника Србије и Института за упоредно право.

Тема овог рада јесте чињеница да до данас, након 25 година од завршетка рата на простору бивше СФРЈ односно 20 година од закључења Споразума о сукцесији, државе међусобно нису вратиле имовину физичких нити правних лица са подручја територије других Република. При томе, мислимо и на потраживања ових лица.

У неиспуњавању својих обавеза највише је предњачила Република Хрватска која је и чланица Европске уније и која је прихватила све норме које се односе на владавину права као и право на имовину као једно од елементарних људских права.

Нарочито негативан однос, Република Хрватска је кроз систематско кршење своје обавезе учинила према лицима из БиХ и Републике Србије.

Држава Хрватска упорно избегава да правним субјектима и грађанима врати њихову имовину која представља стечено право, апропро Споразума о сукцесији и анекса Г који је правни акт јачи од Устава и закона и у коме стоји да државе уговорнице морају да врате имовину са стањем на дан 31.12.1990. године.

Молимо Вас да у оквиру Ваших овлашћења размотрите овај документ и да се тај документ нађе у аналима Ваше организације, да буде расправљен као такав, да буде једна врста инструмента која ће помоћи да се сви сукоби овог карактера на овом подручје заврше.

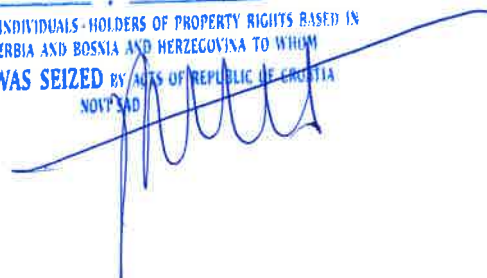
Међу учесницима на саветовању је било недвосмислено јасно да последице рата на простору бивше СФРЈ неће бити отклоњене све док се не спроведе анекс Г Споразума о сукцесији који се односи на право на имовину и на стечено право.

За удружење Одузета Имовина,

председник удружења Зоран Ристић

ПРАВНА И ФИЗИЧКА ЛИЦА - НОСИОЦИ ИМОВИНСКИХ ПРАВА СА ТЕРИТОРИЈЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ КОЈИМА ЈЕ
ОДУЗЕТА ИМОВИНА АКТИМА РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ
НОВИ САД

LEGAL ENTITIES AND INDIVIDUALS - HOLDERS OF PROPERTY RIGHTS BASED IN
REPUBLIC OF SERBIA AND BOSNIA AND HERZEGOVINA TO WHOM
PROPERTY WAS SEIZED BY ACTS OF REPUBLIC OF CROATIA
NOVI SAD

УДРУЖЕЊЕ "ОДУЗЕТА ИМОВИНА" НОВИ САД
oduzetaimovina@outlook.com

НИКОЛИ СЕЛАКОВИЋУ
Министру спољних послова
Кнеза Милоша 24-26

Веома поштовани господине Селаковићу,

Са осећајем великог задовољства и објективистичким надама примили смо вест о Вашој новој веома важној државној функцији.

И до сада сте све Ваше државне функције обављали веома успешно и превасходно у интересу грађана Републике Србије.

Ваш најновији конструктивни сусрет са амбасадором Републике Хрватске улива нам наду да ће те и садашњу функцију обављати веома успешно у интересу Републике Србије.

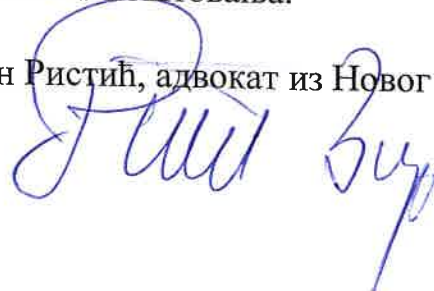
Ради Вашег потпунијег информисања, достављамо Вам Декларацију о поштовању преузетих међународних обавеза која је од посебног значаја за унапређење добросуседских односа и доследно поштовање међународног права.

Још једном желимо Вам успешно обављање Ваше значајне функције. У то име

примите изразе нашег посебног поштовања.

Зоран Ристић, адвокат из Новог Сада

Београд, 22.11.2020.

У Београду, 07. фебруара 2020. године, одржана је Међународна конференција о Анексу "Г" Споразума о питањима сукцесије СФРЈ потписаног у Бечу и накнадно ратификованог, без резерви, у свим државама насталим распадом СФРЈ. Споразум је ступио на снагу 2004. године.

Међународну Конференцију организовали су:

- УДРУЖЕЊЕ ПРАВНИКА СРБИЈЕ,
- ИНСТИТУТ ЗА УПОРЕДНО ПРАВО И
- УДРУЖЕЊЕ ОШТЕЂЕНИХ ПРАВНИХ ЛИЦА „ОДУЗЕТА ИМОВИНА“,

уз подршку:

- Мултидисциплинарног центра за подстицање интеграционих процеса и хармонизацију права;
- Удружења за одштетно право и осигурање и
- Удружења за компаративно право, као и многобројних адвоката из региона.

Извршни организатор Конференције: NOVA consulting (www.novaconsulting.rs).

На Конференцији је учествовало 66 учесника из Републике БиХ, Републике Хрватске, Републике Словеније, Републике Србије и Сједињених америчких држава.

Активни учесник Конференције био је и господин Вилијам Монтгомери.¹

Саопштења на Конференцији поднели су: Рајна Андрић, адвокат из Београда; др Ванда Божић, доцент на Привредној академији у Београду; академик Радован Вукадиновић; академик Миодраг Орлић, председник Удружења правника Србије и Удружења за упоредно право; Љубодраг Пљакућ, вишегодишњи судија Врховног суда Србије; Зоран Ристић, адвокат из Новог Сада; Ратомир Слијепчевић, председник Мултидисциплинарног центра за подстицање интеграционих процеса и хармонизацију права; академик Драгослав Словић; мр Сулејман Табаковић; Предраг Трифуновић, вишегодишњи судија Врховног касационог суда Србије; проф др Владимир Чоловић, директор Института за упоредно право.

Писане прилоге припремили су: Рајна Андрић; др Ванда Божић; академик Витомир Поповић; проф. др Здравко Петровић, адвокат из Београда; Сулејман Табаковић; проф. др Владимир Чоловић.

¹ Господин Монтгомери је био сведок и активни учесник догађања која су предходила и довела до ратификације Споразума, као амбасадор САД у Републици Хрватској од 1998. до 2000. године, за време преговора међународном Споразуму и касније као амбасадор САД у Републици Србији од 2001. до 2004. године. Био је представник Стејт Департамента, као специјални саветник за имплементацију мира, у БиХ од 1996. до 1998. године.

Након излагања извештаја и писаних прилога и дискусије, утврђен је следећи текст Декларације

I УВОДНЕ КОНСТАТАЦИЈЕ²

1. Споразум о питањима сукцесије СФРЈ, као историјски документ, ратификован је, без резерви, у парламентима свих држава наследница насталим распадом СФРЈ.³ Споразум је припремљен у складу са међународним правом и представља сет извршних одредби, и са њима повезаних принципа, које дефинишу правне последице настале распадом СФРЈ, на начин да усмеравају права и дужности бивше државе на њене државе наследнице. Та права и дужности односе се, између осталог, и на имовинска и стечена права физичких и правних лица, посебно у Анексу "Г".

Међународна конференција заложила се за афирмацију међународног права, уз искључење политизације разматране правне проблематике. Мотивисана је намером да допринесе: владавини права, смањењу и спречавању будућих штетних економских последица субјектима на које се Анекс "Г" односи, елиминисању правне несигурности, стабилизацији пословне климе у регији и уклањању регионалне правне и економске, па и хуманитарне тензије. Оне се иначе, одлагањем примене Анекса "Г" свакодневно увећавају.

2. Узајамност и реципроцитет у понашању страна уговорница у међународном праву је правна последица начела суверености и равноправности држава као основног политичког принципа на коме почива савремени међународни поредак. Тај принцип је потврђен као начело суверене једнакости држава (члан 2. тачка 1. Повеље УН). Чланом 26. Бечке конвенције о поштовању уговорног права успостављен је принцип „*pacta sunt servanda*“ што значи да се закључени уговор мора поштовати. То је општеприхваћено и императивно правило и националног и међународног уговорног права. Његово кршење повлачи одговарајуће санкције. Чланом 27. Бечке конвенције предвиђено је да се ни једна чланица не може позивати на одредбе свога унутрашњег права да би оправдала

² Као што је познато, након завршетка оружаних сукоба на појединим просторима бивше заједничке државе СФРЈ формирано је пет новонасталих међународно признатих држава, Босна и Херцеговина, Република Хрватска, Република Македонија, Република Словенија и Савезна Република Југославија, које су потписале мултилатерални међународни Споразум о питањима сукцесије, у Бечу, 29. 06. 2001. године. Ступање на снагу Споразума је условљено обавезом његовог ратификовања у парламентима новонасталих држава. Македонија, БиХ, Словенија и СР Југославија ратификовали су Споразум 2002. године. Република Хрватска је ратификовала Споразум 03.03.2004. године. Према међународним условима и Бечким конвенцијама Споразум је ступио на снагу 04.06.2004. године и депонован је у Секретаријату Уједињених Нација. У току ратификације Споразума дошло је до дисолуције заједничке државе СРЈ на две државе: Републику Србију и Црну Гору. Оне су међусобним уговорима регулисале сва питања дисолуције државе, па и питање сукцесије.

³ Споразум о питањима сукцесије заснован је на: сагласности воља потписника споразума држава сукцесора, одредбама уговора о сукцесији у важећем међународном праву, Бечким конвенцијама о праву међународних уговора, Бечкој конвенцији о сукцесији у вези права међународних уговора, и на националним законодавствима која третирају то правно подручје.

неизвршавање одредаба ратификованих уговора које су изнад националног законодавства и њихове се одредбе могу мењати или укидати само уз услове и на начин који су у њима утврђени или сагласно општим правилима међународног права.

3. Неприхватљива је зато пракса институција у државама сукцесорима које оспоравају и не спроводе обавезе преузете Споразумом о сукцесији, као и осталим наведеним међународним правним изворима који су интегрални део њиховог националног законодавства. Посебно не би смеле да негирају и оспоравају право својине познатим власницима, негирајући њихово право уредбама, законима и праксом судова или других институција у поступцима заштите легално стечених имовинских права.

4. Основни циљ Међународне конференције је био да анализира разлоге због којих се не спроводи Анекс "Г", иако су се новонастале државе ратификацијом Споразума на то изричито обавезале и да образложи правно становиште о директној примењивости Анекса "Г", без икаквих додатних ограничења и резерви. Међународна конференција захтева гаранцију од држава потписница за доследну и ефикасну примену Споразумом преузетих обавеза, на бази међународног права, европских правних тековина и међународних конвенција. При том су учесници Конференције имали у виду да је Споразум склопљен под покровитељством Интернационалне Конференције за Бившу СФРЈ, формиране 1992. године заједничким учешћем Уједињених Нација (УН), Европске Уније (ЕУ) и Савета за примену мира (ПИЦ) у којем су САД активно учествовале и са циљем подстицања добросуседских односа између новонасталих држава на територији бивше СФРЈ.

5. На Међународној конференцији изнети су захтеви за:

- директном применом свих обавеза из Анекса "Г", са нагласком на успоставу стечених својинских права која су важила на дан 31.12.1990. године, односно обештећењу за одузету или уништену имовину уколико натурална реституција није физички могућа;
- ефикаснијом применом одредби из Анекса "Г" у државама које га директно примењују у својим судовима и управним телима;
- стриктним поштовањем међународног уговорног права;
- афирмацијом начела правне државе, једнаког поступања и елиминације дискриминације;
- доследним респектовањем намене и сврхе Анекса "Г" у складу са повељом УН бр. 18 и Првим Париским Протоколом уз Европску Конвенцију о људским правима и основним слободама у циљу подстицања доктрине стечених права у случајевима сукцесије држава.

II НЕСПОРНЕ ЧИЊЕНИЦЕ

6. Скоро 30 година бивши резиденти СФРЈ, а садашња правна и физичка лица из држава наследница СФРЈ, титулари својинских и других имовинских права само из Р. Србије и БиХ лишени су стварно-правних овлашћења и стечених права

посебно дискриминаторским актима Р. Хрватске из 1991. и 1994. године којима су групо повређене одредбе члана 14. Европске Конвенције о заштити људских права и основних слобода о апсолутној забрани дискриминације. Они су без икакве кривице и било какве накнаде лишени могућности да користе, располажу и привређују својом имовином. То доказује и селективна примена Анекса "Г" од стране Р. Хрватске. Она је за разлику од односа према лицима из Србије и БиХ реституцију извршила према правним субјектима из Словеније и Македоније.

7. Анекс "Г" несумњиво осигурава континуитет права над имовином и стеченим правима која су важила на дан 31.12.1990. Он такође, проглашава све накнадне правне радње настале после тог рока, извршене без сагласности носиоца тих права, неважећим и као да се никада нису догодиле (одредба "Null and Void"). У својој суштини Анекс "Г" не решава својинска и друга имовинско-правна питања међу различитим правним субјектима, већ гарантује континуитет права својине и других стечених имовинских права субјектата бивше СФРЈ у државама сукцесорима.

8. Обавезне одредбе у Анексу "Г" о заштити својинских и стечених права државе морају се без одлагања поштовати и применити, јер су их државе Споразума прихватиле у "доброј вери", без резерве, као коначне. То је иначе његовом ратификацијом постало извршно.

Правни основ за натуралну реституцију одузетих својинских и других имовинских права, односно новчано обештећење садржан је у члану 2. Анекса "Г" у коме је јасно, принципијелно и правично утврђено.⁴

9. Већ 16 година се, посебно у РХ, систематски опструише примена Анекса "Г" док је у неким државама потписницама Споразума, његова примена неефикасна, иако су по члану 8. Споразума и члану 4. Анекса "Г" државе дужне да осигурају мере за ефикасну примену његових одредби и ускладе своје национално законодавство како би одредбе Споразума биле прихваћене и поштоване у судовима и државним институцијама. Ова одредба се изричито забрањује државама сукцесорима да неиспуњење обавезе из Споразума правдају колизијом са домаћим законодавством. Утолико је позивање Р. Хрватске на њене уредбе и законе из 1991, 1994, а и 2018. године, правно неприхватљиво и супротно Европској Конвенцији о заштити људских права и основних слобода,⁵ већ и

⁴ У члану 2 Анекса "Г" је изричито утврђено да: "Права на покретну и непокретну имовину која се налази на територији Државе сукцесора и на коју су грађани или друга правна лица СФРЈ имали право на дан 31.12.1990. године биће призната, заштићена и враћена у првобитно стање од стране те Државе у складу са утврђеним стандардима и нормама међународног права и то независно од националности, држављанства, боравишта или пребивалишта таквих лица. Овим се обухватају лица која су након 31.12.1990. године стекла држављанство или ново пребивалиште или боравиште у Држави различитој од Државе сукцесора. Особе које нису биле у могућности да остваре таква права ће имати право на накнаду у складу са грађанским и међународним правним нормама."

⁵ У савременом домаћем и међународном праву, посебно и Европској Конвенцији о заштити људских права и основних слобода, право својине и друга стечена имовинска права су неприкосновена и морају да уживају најефикаснију правну заштиту, а у случају њиховог ограничавања предвиђена је одговарајућа компензација.

основним интенцијама универзалне УН о људским правима од 10.12.1998, Међународног пакта УН о грађанским и политичким правима, као Међународног пакта УН о економским, социјалним и културним правима из 1966. године.

III ОПШТЕПРИХВАЋЕНЕ КОНСТАТАЦИЈЕ И ЗАХТЕВИ

10. Ратификовани међународно-правни акти, према уставима свих држава потписница, су хијерархијски изнад националних закона и других подзаконских прописа и зато морају да буду усклађени са њима.

Анекс "Г", као мултилатерални међународни споразум је део међународног права,⁶ уставног и правног поретка потписница, држава наследница СФРЈ и саставни део њиховог правног система са најјачом правном снагом.

Државе наследнице СФРЈ биле су у обавези да своје унутрашње законодавство ускладе са одредбама Споразума о питањима сукцесије. Будући да Споразум представља вишеграни међународни уговор, исти се морао спроводити у пракси *bona fide* и у складу са Повељом УН. То практично значи и сходно општем међународном праву кодификованом у Конвенцији о праву уговора из 1969. године, које *inter alia*, подразумева примену начела *pacta sunt servanda*, по којем су државе дужне да извршавају своје преузете међународне уговорне обавезе.⁷

11. Материјална штета настала неприменом Анекса "Г", због: помањкања правне и физичке заштите; забране државине, располагања и коришћења, као и због изгубљене добити сваким даном се све више повећава. Оштећена правна лица, према Анексу "Г" и грађанској и међународној правној пракси и нормама имају право на одштету која им мора бити исплаћена од стране државе која је пропустила применити одредбе Анекса Г.

12. Неприхватљив је став да се Анекс "Г" не треба да примени у сопственој држави, уколико га друге потписнице не примењују на својој територији уз непринципијално образложење позивањем на реципроцитете. Они не смеју да дерогирају примену најјачег закона и универзално прихваћену правну етику о поштовању заштићених људских права.

13. Из Анекса "Г" несумњиво произилази да се мора свим оштећеним вратити одузета имовинска права, и поништити правне последице таквог насилног трансфера извршеног мимо њихове воље. То значи да имовина на коју се то право

⁶ Ратификовани међународно-правни акти, према уставима свих држава потписница, су хијерархијски изнад националних закона и других подзаконских прописа и зато морају да буду усклађени са њима.

⁷ У савременом домаћем и међународном праву, посебно и Европској Конвенцији о заштити људских права и основних слобода, право својине и друга стечена имовинска права су неприкосновена и морају да уживају најефикаснију правну заштиту, а у случају њиховог ограничавања предвиђена је одговарајућа компензација.

односи мора бити враћена у посед у оном фактичком физичком стању, односно правном статусу какви су били на дан 31.12.1990. године, те да се обештете обесправљени у складу са грађанским и међународним правним нормама. Новчано обештећење се односи на оне којима одговорна држава није у могућности и стању да та права заштити, призна и изврши реалну реституцију одузете имовине или ако оштећени изричито захтева тај облик надокнаде. При том, оправдано је очекивати политичку, правну, евентуално и материјалну подршку Европске уније и заинтересованих држава, како би се олакшао материјални положај државе дужника и оштећених лица.

IV НЕОСНОВАНО УСЛОВЉАВАЊЕ

14. Државе које не спроводе Анекс "Г" дужне су да то учине по одредбама Споразума путем ефикасних мера као што су наредбе судовима и државним институцијама о начину његове неодложне примене. Условљавање спровођења Споразумом преузете међународне обавезе о реституцији односно обештећењу оштећених, закључењем билатералног споразума о имовинско-правним питањима или накнадним повезивањем за компензацију "ратне штете", за коју оштећени правни субјекти нису одговорни, представља недозвољену опструкцију, па чак и суспензију тог интегралног дела Споразума. Наиме, Анекс "Г" не решава будуће имовинско-правне односе међу државама наследницама већ само успоставља стање имовинских права бивших резидената СФРЈ на дан 31.12.1990. у смислу сукцесије права и обавеза нестале бивше државе, на њене наследнице, и поништава насилни трансфер тога права, јер то представља својеврсно и у правној историји незабележено "правно насиље".⁸

15. Одлукама Европског суда за људска права да се прогласи ненадлежним по поднетим предметима, користећи принцип *ratio temporis*, неоправдано је онемогућено правним лицима које штити Анекс "Г" да заштиту остваре у складу са чланом 1 Првог Протокола уз Европску конвенцију о људским правима, о заштити несметаног уживања сопствене имовине.

16. Република Хрватска неосновано условљава примену Анекса "Г" због непостојања билатералног споразума са Р. Србијом и Р. БиХ који иначе није закључила већ скоро 16 година. У Анексу "Г" билатерални споразум наведен је само као евентуална могућност искључиво у циљу његове ефикасније примене. Међутим, опште је прихваћен став да Анекс "Г" треба директно применити и без додатних билатералних споразума. Споразум о питањима сукцесије се мора спровести у целини и у свим државама и то без одлагања. Није дозвољена његова селективна примена, а посебно његово игнорисање у појединим републикама.

⁸ Само из Републике Србије више од 200 правних лица и многобројних појединаца у њима који *de facto* већ 30 година трпе материјалне штетне последице.

V ИЗВРШАВАЊЕ ПРЕУЗЕТИХ ОБАВЕЗА

17. Према важећим законима држава сукцесора о закључивању и извршавању међународних уговора за спровођење преузетих међународних обавеза надлежан је управни орган државе потписнице.

Конференција предлаже да се без одлагања припреми и одржи вишедневна седница Сталног мешовитог комитета на којој би требало деблокирати примену Анекса "Г" инсистирањем на непосредној, промтној и ефикасној заштити оштећених правних лица.

Извршавање одредби Анекса "Г" мора се обавити на начин да се у земљишним књигама, односно Катастру непокретности, на основу чл. 26 Анекса "Г" спроведе *ex officio* поништавање уписа под принудом, мимо воље носиоца имовинског права на дан 31.12.1990. и да се тако пониште правни ефекти присилног трансфера имовинског права на РХ, по принципу "Null and Void" по којем се принудни пренос права никада није ни догодио. У складу са националим законима о земљишним књигама, односно катастру непокретности мора се омогућити без дискриминације упис статуса својинског права над конкретном имовином резидента из друге државе, уважавајући статус на дан 31.12.1990. године. Неопходно је да се ставе ван снаге сви закони и прописи који су у колизији са одредбама Анекса "Г". То би допринело још већем међурејубличком поштовању и међусобном уважавању.

18. Нема сумње да важећи правни систем пружа и легалну могућност да се реализација одредби Анекса "Г" легално оствари директно и неодложно у свим неспорним случајевима применом општеприхваћеног облигационо-правног института о стицању без основа (неоснованом обогаћењу). Наиме, самим ступањем на снагу Споразума још 2004. године "отпао" је законски или други правни основ одузимања права својине или других стечених права, односно ограничавања коришћења иностране приватне имовине. Задржавање одузетих имовинских права представља својеврсно неосновано обогаћење од стране државе која не поштује своје ратификоване Споразумом преузете међународне обавезе.

19. Учесници Конференције предлажу и да се Скупштини Савета Европе и Комитету министара достави иницијатива о утврђивању санкција за државе чланице ЕУ, које игноришу своје преузете међународне обавезе и европске правне тековине у виду јавне опомене или ускраћивања коришћења средстава егалитарног фонда из буџета ЕУ.

20. Учесници Конференције инсистирају и на активној и делотворној активности Комисије за примену Споразума о сукцесији која би требало, без одлагања, да захтева директну примену Анекса "Г" и да се закони који су у супротности са одредбама Анекса "Г" ставе ван снаге.

У том смислу, очекује се принципијелна политичка подршка и активно учешће надлежних државних институција у остваривању легитимне заштите оштећених субјеката којима се скоро три деценије повређују основна људска права.

VI ЗАКЉУЧАК

Учесници Међународне конференције оправдано очекују од свих држава сукцесора бивше СФРЈ у којима доминира владавина права да поштују међународно право и спроведу Споразумом преузете обавезе из Анекса "Г" без резерве и одлагања. То ће се постићи само неодложном и ефикасном применом Анекса "Г", уз правну, моралну и материјалну подршку и помоћ Европске Уније, под чијим покровитељством и конструктивним ангажовањем је закључен Споразум о питањима сукцесије. Од институција УН, ЕУ и САД очекује се да се укључе у решавање проблема директног спровођења Анекса "Г", као што су то чиниле за време његовог преговарања у духу међународног права и стабилизације регије. Она се неће смирити и стабилизовати док су отворена питања сукцесије стечених права и права на имовину не реше како то Анекс "Г" принципијелно и правично прописује.

Закључено је да се са интегралном садржином Декларације Међународне конференције упозна најшира домаћа и међународна јавност.

ИНСТИТУТ
ЗА УПОРЕДНО ПРАВО

Владимир Чоловић
др Владимир Чоловић

УДРУЖЕЊЕ ОШТЕЂЕНИХ
ПРАВНИХ ЛИЦА

Зоран Ристић
Зоран Ристић

ПРЕДСЕДНИК УДРУЖЕЊА
ПРАВНИКА СРБИЈЕ

Миодраг Орлић
акад. Миодраг Орлић

ПРАВНА И ФАКТИЧКА ЛИЦА - ПОСРЕДНИ ИЛИ НЕПОСРЕДНИ ПРАВА СА ТЕРИТОРИЈЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ КОЈИМА ИМА
ОДУЗЕТА ИМОВИНА АКТИМА РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ
НОВИ САД

LEGAL ENTITIES AND INDIVIDUALS - HOLDERS OF PROPERTY RIGHTS BASED IN
REPUBLIC OF SERBIA AND BOSNIA AND HERZEGOVINA TO WHOM
PROPERTY WAS SEIZED BY ACTS OF REPUBLIC OF CROATIA
NOVI SAD

ИЗВРШНИ ОРГАНИЗАТОР

Душан Павловић
Душан Павловић

Напомена:

Декларација ће бити достављена, пре свега: републичким владама и надлежним републичким министарствима потписника Споразума; правосудним институцијама у свим републикама; Скупштини Савета Европе; Секретаријату УН; Европском суду за људска права у Стразбуру; Савету за људска права у Женеви; Међународном суду правде; Комитету министара ЕУ; невладиним организацијама; члановима удружења оштећених правних лица; адвокатским и привредним коморама, правосудним органима у Европи; одговарајућим телима ОУН, Савету безбедности, ОЕБС-у и другим институцијама, која су надлежна, одговорна или заинтересована за заштиту људских права и основних слобода.

UDRUŽENJE

Pravna i fizička lica - nosioci imovinskih prava sa teritorije Republike Srbije i Bosne i Hercegovine kojima je oduzeta imovina aktima Republike Hrvatske

ODUZETA IMOVINA

NOVI SAD * SARAJEVO

Bulevar Oslobođenja br. 78, Novi Sad

021 66 11 568, 060 66 11 580

oduzeta.imovina@outlook.com

Esteemed,

we have the duty and honor to hand over to you the text of the Declaration which was adopted at the international conference in Belgrade on February 7, 2020. years. organized by the Association of Confiscated Property, the Association of Lawyers of Serbia and the Institute for Comparative Law.

The topic of this paper is the fact that until today, after 25 years since the end of the war in the former SFRY, ie 20 years since the conclusion of the Succession Agreement, the states have not returned the property of individuals or legal entities from other republics. In doing so, we also mean the claims of these persons.

The Republic of Croatia, which is also a member of the European Union and has accepted all the norms related to the rule of law as well as the right to property as one of the basic human rights, was the most in the non-fulfillment of its obligations.

The Republic of Croatia has committed a particularly negative attitude towards persons from BiH and the Republic of Serbia through systematic violations of its obligations.

The State of Croatia persistently avoids returning to legal entities and citizens their property which is an acquired right, apart from the Agreement on Succession and Annex G, which is a legal act stronger than the Constitution and the law and which states that contracting states must return property as of 31.12. 1990. years.

Please consider this document within your authority and that this document be found in the annals of your organization, to be discussed as such, to be a kind of instrument that will help end all conflicts of this nature in this area.

It was unequivocally clear among the participants in the conference that the consequences of the war in the former SFRY will not be eliminated until Annex G of the Agreement on Succession, which refers to the right to property and the acquired right, is implemented.

For the Confiscated Property Association,

president of the association Zoran Ristic

ПРАВНА И ФИЗИЧКА ЛИЦА - НОСИОЦИ ИМОВИНСКИХ ПРАВА СА ТЕРИТОРИЈЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ КОЈИМА ЈЕ
ОДУЗЕТА ИМОВИНА АКТИМА РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ
НОВИ САД

LEGAL ENTITIES AND INDIVIDUALS - HOLDERS OF PROPERTY RIGHTS BASED IN
REPUBLIC OF SERBIA AND BOSNIA AND HERZEGOVINA TO WHOM
PROPERTY WAS SEIZED BY ACTS OF REPUBLIC OF CROATIA
NOVI SAD

UDRUŽENJE

Pravna i fizička lica - nosioci imovinskih prava sa teritorije Republike Srbije i Bosne i Hercegovine kojima je oduzeta imovina aktima Republike Hrvatske

ODUZETA IMOVINA

NOVI SAD * SARAJEVO

Bulevar Oslobođenja br. 78, Novi Sad

021 66 11 568, 060 66 11 580

oduzeta.imovina@outlook.com

INTERNATIONAL CONFERENCE

**ON ANNEX "G" OF THE AGREEMENT ON SUCCESSION
ISSUES OF SFRY**

DECLARATION

ABOUT

**COMPLIANCE WITH INTERNATIONAL
OBLIGATIONS**

Belgrade, February 22, 2020

The International Conference on Annex "G" of the Agreement on Succession Issues of the SFRY, signed in Vienna and subsequently ratified by all countries that emerged from the disintegration of the SFRY, without reservations, was held in Belgrade on February 7, 2020.

The International Conference was organized by:

- THE ASSOCIATION OF SERBIAN LAWYERS;
- THE INSTITUTE OF COMPARATIVE LAW;
- ASSOCIATION OF DAMAGED LEGAL ENTITIES "SEIZED PROPERTY";

with support of:

- Multidisciplinary center for encouraging integration processes and harmonization of rights;
- Associations for indemnification law and insurance and
- Associations for comparative law, as well as numerous lawyers from the region.

Executive organizer of the Conference: NOVA consulting (www.novaconsulting.rs).

The Conference was attended by 66 participants from the Republic of BiH, the Republic of Croatia, the Republic of Slovenia, the Republic of Serbia and the United States of America.

Mr. William Montgomery was also an active participant in the Conference.¹

Announcements at the Conference were submitted by: Rajna Andrić, lawyer from Belgrade; Dr. Vanda Božić, assistant professor at the Academy of Economics in Belgrade; Academician Radovan Vukadinović; Academician Miodrag Orlić, President of the Association of Lawyers of Serbia and the Association for Comparative Law; Ljubodrag Pljakuc, longtime judge of the Supreme Court of Serbia; Zoran Ristic, a lawyer from Novi Sad; Ratomir Slijepcevic, President of the Multidisciplinary Center for Encouraging Integration Processes and Harmonization of Rights; Academician Dragoslav Slović; Sulejman Tabaković, MA; Predrag Trifunović, longtime judge of the Supreme Court of Cassation of Serbia; Prof. Dr. Vladimir Colovic, director of the Institute of Comparative Law.

Written contributions were prepared by: Rajna Andrić; Dr. Vanda Božić; Academician Vitomir Popović; prof. Dr. Zdravko Petrovic, a lawyer from Belgrade; Sulejman Tabaković; prof. Dr. Vladimir Colovic.

After the presentation of the rapporteurs and written contributions and discussions, the following text of the Declaration was determined

¹ Mr. Montgomery was a witness and active participant in the events that preceded and led to the ratification of the Agreement, as US Ambassador to the Republic of Croatia from 1998 to 2000, during the negotiations of the International Agreement and later as US Ambassador to Serbia from 2001 to 2004. He was a representative of the State Department, as a special adviser for the implementation of peace, in BiH from 1996 to 1998.

I INTRODUCTORY FINDINGS²

1. The Agreement on the Issues of Succession of the SFRY, as a historical document, was ratified, without reservations, in the parliaments of all successor states resulting from the disintegration of the SFRY.³ The agreement was prepared in accordance with international law and represents a set of executive provisions, and related principles, which define the legal consequences of the disintegration of the SFRY, in a way that directs the rights and duties of the former state to its successor states. These rights and duties refer, *inter alia*, to the property and acquired rights of natural and legal persons, especially in Annex "G".

The international conference advocated the affirmation of international law, excluding the politicization of the legal issues under consideration. It is motivated by the intention to contribute to: the rule of law, reduction and prevention of future harmful economic consequences to the subjects to which Annex "G" refers, elimination of legal uncertainty, stabilization of business climate in the region and elimination of regional legal and economic and humanitarian tensions. By the way, by postponing the application of Annex "G", they are increasing every day.

2. Reciprocity in the conduct of the contracting parties in international law is a legal consequence of the principle of sovereignty and equality of states as a basic political principle on which the modern international order is based. This principle has been confirmed as the principle of sovereign equality of states (Article 2, item 1 of the UN Charter). Article 26 of the Vienna Convention on the Respect of the Law of Treaties establishes the principle of "*pacta sunt servanda*", which means that the concluded contract must be respected. It is a generally accepted and imperative rule of both national and international contract law. Violating it entails appropriate sanctions. Article 27 of the Vienna Convention stipulates that no member may invoke the provisions of its domestic law to justify non-enforcement of the provisions of ratified treaties which are above national law and their provisions may be amended or repealed only under the conditions and in the manner contained therein. determined or in accordance with the general rules of international law.

3. It is therefore unacceptable for institutions in the successor states to challenge and fail to implement the obligations assumed by the Succession Agreement, as well as other listed international legal sources that are an integral part of their national legislation. In particular, they should not deny and challenge the right of ownership to known owners, denying their right by regulations, laws and practice of courts or other institutions in proceedings for the protection of legally acquired property rights.

² As is known, after the end of the armed conflicts in some areas of the former joint state of SFRY, five newly formed internationally recognized states, Bosnia and Herzegovina, the Republic of Croatia, the Republic of Macedonia, the Republic of Slovenia and the Federal Republic of Yugoslavia, were formed and signed multilateral international agreements on succession, in Vienna, June 29, 2001. The entry into force of the Agreement is conditioned by the obligation to ratify it in the parliaments of the newly formed states. Macedonia, BiH, Slovenia and FR Yugoslavia ratified the Agreement in 2002. The Republic of Croatia ratified the Agreement on March 3, 2004. years. According to international conditions and the Vienna Conventions, the Agreement entered into force on June 4, 2004. year and was deposited with the Secretariat of the United Nations. During the ratification of the Agreement, the joint state of the FRY was dissolved into two states: the Republic of Serbia and Montenegro. By mutual agreements, they regulated all issues of dissolution of the state, including the issue of succession.

³ The Agreement on Succession Issues is based on: the consent of the signatories to the agreement of the successor states, the provisions of the succession treaty in applicable international law, the Vienna Conventions on the Law of International Treaties, the Vienna Convention on Succession concerning the Law of International Treaties, and national legislation.

4. The main objective of the International Conference was to analyze the reasons why Annex "G" is not implemented, although the newly formed states have explicitly committed to it by ratifying the Agreement, and to explain the legal position on the direct applicability of Annex "G", without any additional restrictions and reservations. The International Conference requires a guarantee from the signatory states for the consistent and efficient implementation of the obligations assumed by the Agreement, on the basis of international law, European *acquis* and international conventions. The participants of the Conference had in mind that the Agreement was concluded under the auspices of the International Conference for the Former SFRY, formed in 1992 with the joint participation of the United Nations (UN), the European Union (EU) and the Peace Implementation Council (PIC). participated with the aim of encouraging good neighborly relations between the newly formed states on the territory of the former SFRY.

5. At the International Conference, requests were made for: - direct application of all obligations from Annex "G", with emphasis on the establishment of acquired property rights that were valid on 31.12.1990. years, ie compensation for confiscated or destroyed property if natural restitution is not physically possible; - more efficient application of the provisions of Annex "G" in the states that directly apply it in their courts and administrative bodies; - strict observance of international treaty law; - affirmation of the principles of the rule of law, equal treatment and elimination of discrimination; - Consistent respect for the purpose and purpose of Annex "G" in accordance with UN Charter no. 18 and the First Paris Protocol to the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms in order to promote the doctrine of acquired rights in cases of succession of states.

II UNDISPUTED FACTS

6. For almost 30 years, former residents of SFRY, and current legal and natural persons from the successor states of SFRY, holders of property and other property rights only from R. Serbia and Bosnia and Herzegovina are deprived of real legal powers and acquired rights, especially by discriminatory acts of the Republic of Serbia. Croatia from 1991 and 1994, which violated the provisions of Article 14 of the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms on the absolute prohibition of discrimination. They are deprived of the opportunity to use, dispose of and manage their property without any guilt or any compensation. This is proved by the selective application of Annex "G" by R. Croatia. Unlike the treatment of persons from Serbia and Bosnia and Herzegovina, she restituted legal entities from Slovenia and Macedonia.

7. Annex "G" undoubtedly ensures the continuity of rights over property and acquired rights that were valid on 31.12.1990. He also declares all subsequent legal actions that occurred after that deadline, performed without the consent of the holder of those rights, invalid and as if they never happened ("Null and Void" provision). In its essence, Annex "G" does not resolve property and other property-legal issues between different legal entities, but guarantees the continuity of property rights and other acquired property rights of the subjects of the former SFRY in the successor states.

8. The obligatory provisions in Annex "G" on the protection of the property and acquired rights of the state must be respected and applied without delay, because the states of the Agreement have accepted them in "good faith", without reservation, as final. By the way, with its

ratification, it became enforceable. The legal basis for the natural restitution of confiscated property and other property rights, ie monetary compensation, is contained in Article 2 of Annex "G", in which it is clearly, in principle and fairly determined.⁴

9. For 16 years, especially in the Republic of Croatia, the application of Annex "G" has been systematically obstructed, while in some states signatories to the Agreement, its application is inefficient, although according to Article 8 of the Agreement and Article 4 of Annex "G" obliged to ensure measures for the effective application of its provisions and to harmonize their national legislation so that the provisions of the Agreement are accepted and respected in the courts and state institutions. This provision expressly prohibits successor states from justifying non-compliance with their obligations under the Agreement by a conflict with domestic law. To that extent, calling R. Croatia to its decrees and laws from 1991, 1994, and 2018, legally unacceptable and contrary to the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, but also to the basic intentions of the UN Universal Convention on Human Rights of 10.12.1998, the UN International Covenant on Civil and political rights, such as the 1966 UN International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights.⁵

III GENERALLY ACCEPTED FINDINGS AND REQUIREMENTS

10. Ratified international legal acts, according to the constitutions of all signatory states, are hierarchically above national laws and other by-laws and must therefore be harmonized with them. Annex "G", as a multilateral international agreement, is a part of international law⁶, the constitutional and legal order of the signatories, the successor states of the SFRY and an integral part of their legal system with the strongest legal force. The successor states of the SFRY were obliged to harmonize their internal legislation with the provisions of the Agreement on Succession Issues. Since the Agreement is a multifaceted international treaty, it had to be implemented in the practice of bona fide and in accordance with the UN Charter. This practically means in accordance with the general international law codified in the Convention on the Law of Treaties of 1969, which, inter alia, implies the application of the principle of pacta sunt servanda, according to which states are obliged to fulfill their international treaty obligations.⁷

11. Material damage caused by non-application of Annex "G", due to: lack of legal and physical protection; bans on state, disposal and use, as well as due to lost profits are increasing every day. Injured legal entities, according to Annex "G" and civil and international legal practice and

⁴ Article 2 of Annex "G" explicitly states that: "Rights to movable and immovable property located on the territory of the Successor State and to which citizens or other legal entities of the SFRY were entitled on December 31, 1990. shall be recognized, protected and restored to its original state by that State in accordance with established standards and norms of international law, regardless of the nationality, citizenship, residence or domicile of such persons. This includes persons who after 31.12.1990. acquired citizenship or new residence or domicile in a State other than the Successor State. Persons who have not been able to exercise such rights shall be entitled to compensation in accordance with civil and international legal norms. "

⁵ In modern domestic and international law, especially the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, property rights and other acquired property rights are inviolable and must enjoy the most effective legal protection, and in case of their restriction, appropriate compensation is provided.

⁶ Ratified international legal acts, according to the constitutions of all signatory states, are hierarchically above national laws and other bylaws and therefore must be harmonized with them.

norms, are entitled to compensation that must be paid to them by the state that failed to apply the provisions of Annex G.

12. It is unacceptable that Annex "G" should not be applied in its own country, unless other signatories apply it in their territory with unprincipled justification by invoking reciprocity. They must not derogate from the application of the strongest law and the universally accepted legal ethic of respect for protected human rights.

13. It undoubtedly follows from Annex "G" that the deprived property rights must be returned to all injured parties, and the legal consequences of such a violent transfer made against their will must be annulled. This means that the property to which this right refers must be returned to possession in the actual physical condition, ie legal status as they were on December 31, 1990. years, and to compensate the disenfranchised in accordance with civil and international legal norms. Monetary compensation refers to those for whom the responsible state is not able and able to protect, recognize and carry out real restitution of confiscated property or if the injured party explicitly requests that form of compensation. At the same time, it is justified to expect political, legal, and possibly material support from the European Union and the interested states, in order to facilitate the material position of the debtor state and the injured parties.

IV UNFOUNDED CONDITIONING

14. States that do not implement Annex G are required to do so under the provisions of the Agreement through effective measures such as orders to courts and state institutions on the manner of its immediate application. Conditioning the implementation of the international obligation under the Agreement on restitution, ie compensation of injured parties, by concluding a bilateral agreement on property issues or subsequent connection for compensation of "war damage", for which the damaged legal entities are not responsible, constitutes an impermissible obstruction and even suspension of that integral part of the Agreement. Namely, Annex "G" does not resolve future property-legal relations between the successor states, but only establishes the state of property rights of former residents of the SFRY on December 31, 1990. in the sense of succession of rights and obligations of the missing former state, to its successors, and annuls the violent transfer of that right, because it represents a kind of "legal violence" unnoticed in legal history.⁸

15. Decisions of the European Court of Human Rights to declare itself incompetent in submitted cases, using the principle of ratio temporis, unjustifiably preclude legal entities protected by Annex "G" from exercising protection in accordance with Article 1 of the First Protocol to the European Convention on Human Rights. , on the protection of the unimpeded enjoyment of one's own property.

16. The Republic of Croatia unjustifiably conditions the application of Annex "G" due to the non-existence of a bilateral agreement with the Republic of Croatia. Serbia and R. BiH, which has not concluded for almost 16 years. In Annex "G", the bilateral agreement is listed only as a possible possibility solely for the purpose of its more efficient implementation. However, it is generally

⁸ From the Republic of Serbia alone, more than 200 legal entities and numerous individuals in them who have been de facto suffering material harmful consequences for 30 years.

accepted that Annex "G" should be directly applied without additional bilateral agreements. The agreement on succession issues must be implemented in its entirety and in all states without delay. Its selective application, and especially its ignoring in certain republics, is not allowed.

V FULFILLMENT OF COMMITMENTS

17. According to the applicable laws of the successor states on the conclusion and execution of international agreements, the administrative body of the signatory state is competent for the implementation of the assumed international obligations.

The conference proposes to prepare and hold a multi-day session of the Standing Mixed Committee without delay, at which the application of Annex "G" should be unblocked by insisting on immediate, prompt and effective protection of damaged legal entities.

Execution of the provisions of Annex "G" must be done in such a way that in the land books, ie the Real Estate Cadastre, based on Art. 2b of Annex "G" carried out ex officio annulment of registration under duress, against the will of the property right holder on 31.12.1990. and to nullify the legal effects of the forced transfer of property rights to the Republic of Croatia, according to the principle of "Null and Void", according to which the forced transfer of rights never happened. In accordance with the national laws on land registers, ie the real estate cadastre, it must be possible to register the status of property rights over specific property of a resident from another state without discrimination, taking into account the status on 31.12.1990. years. It is necessary to repeal all laws and regulations that are in conflict with the provisions of Annex "G". That would contribute to even greater inter-republican respect and mutual respect.

18. There is no doubt that the current legal system also provides a legal possibility to legally implement the provisions of Annex "G" directly and immediately in all undisputed cases by applying the generally accepted obligation-legal institute of unjustified acquisition (unfounded enrichment). Namely, with the entry into force of the Agreement in 2004, the legal or other legal basis for the deprivation of property rights or other acquired rights, ie the restriction of the use of foreign private property, "fell away". The retention of confiscated property rights is a kind of unjust enrichment by a state that does not respect its international obligations ratified by the Agreement.

19. The Conference also proposes that the Council of Europe Assembly and the Committee of Ministers be given an initiative to impose sanctions on EU member states that ignore their international obligations and the *acquis communautaire* in the form of a public reprimand or denial of the use of the EU budget.

20. The participants of the Conference also insist on the active and effective activity of the Commission for the implementation of the Succession Agreement, which should, without delay, require the direct application of Annex "G" and that laws that are contrary to the provisions of Annex "G" put out of force.

In that sense, principled political support and active participation of the competent state institutions in achieving legitimate protection of the damaged subjects whose basic human rights have been violated for almost three decades are expected.

VI CONCLUSION

The participants of the International Conference justifiably expect from all successor states of the former SFRY, which are dominated by the rule of law, to respect international law and implement the obligations assumed by the Agreement from Annex "G" without reservations and delays. This will be achieved only through the immediate and efficient implementation of Annex "G", with the legal, moral and material support and assistance of the European Union, under whose auspices and constructive engagement the Agreement on Succession Issues was concluded. The UN, EU and US institutions are expected to get involved in resolving the problem of direct implementation of Annex "G", as they did during its negotiations in the spirit of international law and stabilization of the region.

It was concluded that the domestic and international public should be acquainted with the integral content of the Declaration of the International Conference.

INSTITUT OF COMPARATIVE LAW

Vladimir Colovic, phd

THE ASSOCIATION OF SERBIAN LAWYERS

acad. Miodrag Orlić, phd

ASSOCIATION OF DAMAGED LEGAL ENTITIES "SEIZED PROPERTY";

Zoran Ristić, lawyer

ПРАВНА И ФИЗИЧКА ЛИЦА - ПОСЛОЦИ ИМОВИНСКИХ ПРАВА СА ТЕРИТОРИЈЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ КОЈИМА ЈЕ
ОДУЗЕТА ИМОВИНА АКТИМА РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ
НОВИ САД

LEGAL ENTITIES AND INDIVIDUALS - HOLDERS OF PROPERTY RIGHTS BASED IN
REPUBLIC OF SERBIA AND BOSNIA AND HERZEGOVINA TO WHOM
PROPERTY WAS SEIZED BY ACTS OF REPUBLIC OF CROATIA
NOVI SAD

ASSOCIATION

Personnes morales et physiques – les titulaires des droits patrimoniaux du territoire de la République de Serbie et la Bosnie-et-Herzégovine, qui sont privés de leurs biens par les actes de la République de Croatie

PATRIMOINE CONFISQUE

NOVI SAD * SARAJEVO

oduzeta.imovina@outlook.com

DECLARATION

DE RESPECT DES OBLIGATIONS INTERNATIONALES
ASSUMÉES DE L'ANNEXE „G“ DE L'ACCORD DES
QUESTIONS DE LA SUCCESSION DE LA REPUBLIQUE
FEDERATIVE SOCIALISTE DE YUGOSLAVIE (RFSY)

DECLARATION

de respect des obligations internationales
assumées de l'Annexe „G“ de l'Accord des
questions de la succession de La république
fédérative socialiste de Yougoslavie (RFSY)

Belgrade, le 21/02/2020

A Belgrade, le 07/02/2020, est tenue la Conférence internationale sur le respect des obligations internationales assumées de l'Annexe „G“ de l'Accord des questions de la succession de La RFSY (dans le texte suivant: Accord). Cet Accord est signé et ratifié sans réserve, et est entré en vigueur en 2004¹.

La Conférence internationale a été organisée par: L'ASSOCIATION DES JURISTES DE LA SERBIE, L'INSTITUT DE DROIT COMPARE, ET L'ASSOCIATION DES PERSONNES MORALES LESEES **PATRIMOINE CONFISQUE**, avec le soutien du Centre multidisciplinaire pour la stimulation des procès d'intégration et l'harmonisation du droit, de l'Association de droit d'indemnité et assurance, et de l'Association de droit comparé.

66 participants ont participé à la Conférence, de la République de la Bosnie-et-Herzégovine, La République de Croatie, La République de la Slovénie, La République de la Serbie, et des Etats Unis. L'invité d'honneur de la Conférence a été monsieur William Montgomery.²

La Conférence internationale a été organisée par: L'ASSOCIATION DES JURISTES DE LA SERBIE, L'INSTITUT DE DROIT COMPARE, ET L'ASSOCIATION DES PERSONNES MORALES LESEES **PATRIMOINE CONFISQUE**, avec le soutien du Centre multidisciplinaire pour la stimulation des procès d'intégration et l'harmonisation du droit, de l'Association de droit d'indemnité et assurance, et de l'Association de droit comparé.

Après les expositions présentées par dix participants³ et une vaste discussion, et les matériaux présentés, les positions et constatations suivantes sont adoptées:

¹ Il est bien connu qu'après la fin de la guerre sur le territoire de l'ancien pays commun, la RFSY, avaient été créés cinq nouveaux pays internationalement reconnus – La Bosnie-et-Herzégovine, La République de Croatie, La République de la Macédoine, La République de la Slovénie, et La République fédérale de Yougoslavie, qui ont signé l'accord international multilatéral sur les questions de la succession à Vienne le 29/06/2001. L'entrée en vigueur dudit accord est conditionnée par son ratification dans les parlements des nouveaux pays. La République de la Macédoine, La Bosnie-et-Herzégovine, ont ratifié ledit accord au printemps 2002, pendant que La République de la Slovénie a ratifié l'Accord au mois d'août 2002, de même que La République fédérale de Yougoslavie, et La République de Croatie a ratifié ledit Accord le 03/03/2004. Suivant les conditions internationales et les conventions de Vienne ledit Accord est entré en vigueur le 04/06/2004, et est mis en dépôt dans le Secrétariat de l'ONU. Pendant la ratification de l'Accord international cité, s'est produite la dislocation du pays commun (la République fédérale de Yougoslavie) après laquelle les deux pays créés par cette dislocation, La République de la Serbie et Monténégro, ont réglé toutes les questions posées par la dislocation, y compris la question de la succession, par le biais des contrats bilatéraux.

² Monsieur Montgomery a été un témoin et un participant actif des événements précédents à l'Accord cité, dont il est résulté, en tant que l'ambassadeur des Etats Unis en Croatie, depuis 1998 jusqu'à 2000, pendant les négociations concernant l'Accord cité, et plus tard, en tant que l'ambassadeur des Etats Unis en auprès de la République de la Serbie depuis 2001 jusqu'à 2004. Il était le représentant spécial du State department, en tant que consultant spécial pour l'implémentation de la paix en Bosnie-et-Herzégovine depuis 1996 jusqu'à 1998.

³ L'académique prof. dr Miodrag Orlić, le président de l'Association des juristes de la Serbie, l'académique prof. dr Radovan Vukadinović, mr Sulejman Tabaković, l'avocat de Zagreb, Zoran Ristić, l'avocat de Novi Sad, Rajna Andrić, l'avocat de Belgrade, Ljubodrag Pljakić, le juge du Cour Suprême de la Serbie de longues années, Predrag Trifunović, le juge du Cour de cassation suprême de longues années, l'académique prof. dr Dragoslav Slović, dr Vanda Božić, chargée de cours en Académie juridique, et Ratimir Slijepčević, le secrétaire général de l'Association du droit comparé. Les analyses textuelles pour la Conférence internationale ont été préparées par: prof. dr Vladimir Čolović, le directeur de l'Institut du droit comparé, l'académique prof. dr Vitomir Popović, prof. dr

I CONSTATATIONS PRELIMINAIRES

1. L'accord, en tant qu'un document historique, est ratifié par les parlements de tous les pays successeurs créés par la dissolution de la RFSY.⁴ L'accord est préparé conformément au droit international, et représente une série des dispositions exécutoires, et des principes liés à ces dispositions, qui définissent les conséquences juridiques créées par la dissolution de la RFSY, en dirigeant les droits et obligations de l'ancien pays vers les pays successeurs. Ces droits et obligations concernent, entre autres, les droits patrimoniaux et acquis des personnes morales et physiques.
La conférence internationale a œuvré à l'affirmation du droit international, en excluant la politisation de la problématique juridique traitée. Elle est motivée par l'intention de supporter : la règle du droit, la diminution et l'empêchement des conséquences économiques négatives dans le futur concernant les sujets touchés par l'Annexe „G“, l'élimination de l'incertitude juridique, la stabilisation du climat professionnel dans la région et l'élimination de la tension juridique, économique et même humanitaire dans la région. Elle s'intensifie de plus en plus chaque jour, grâce au retardement de l'application de l'Annexe „G“.
2. La réciprocité et l'activité mutuelle des parties dans le droit international est la conséquence juridique du principe de souveraineté et d'égalité des pays, ce qui est le principe politique fondamental sur lequel est basé le système international contemporain. Ce principe est confirmé et représente le principe d'égalité souveraine des pays, l'article 2. paragraphe 1. de la Charte de l'ONU. L'article 26. de la Convention de Vienne sur le droit des traités établit le principe „pacta sunt servanda“, qui traduit la force obligatoire pour les parties contractuelles. L'article 26. de la Convention de Vienne prévoit qu'aucun membre ne peut pas se référer aux dispositions de son droit interne, pour justifier l'inaccomplissement des dispositions des contrats ratifiés.
3. C'est la raison pour laquelle il est inacceptable que certains pays successeurs contestent les obligations assumées par l'Accord de la succession et par les autres sources juridiques internationales, lesquelles font partie intégrale de leur législation nationale, et ne les appliquent pas. Surtout, ces pays ne devraient pas contester, ni nier le droit de propriété des propriétaires connus, en déniaient leurs droits par des règlements, des lois et par la pratique judiciaire dans les cours et les autres institutions, dans les procédures de protection des droits de propriété légalement acquis.
4. Le but principal de la Conférence internationale a été d'analyser les raisons pour lesquelles l'Annexe „G“ n'a pas été appliqué même si les nouveaux pays se sont engagés de le faire par la ratification de l'Accord; de motiver la position juridique concernant l'application directe de

Zdravko Petrović, l'avocat de Belgrade, dr Vanda Božić, mr Sulejman Tabaković, de même que Rajna Andrić, l'avocat de Belgrade.

⁴ L'accord ratifié concernant les questions de la succession est basé sur : l'accord des volontés des pays successeurs, les dispositions du contrat de la succession, le droit international en vigueur, les conventions de Vienne sur le droit des contrats internationaux, la convention de Vienne sur la succession concernant le droit des contrats internationaux, et les législations nationales concernant le champ de droit cité. Des contrats internationaux ratifiés sont au dessus des législations nationales, et leurs dispositions peuvent être changées ou modifiées uniquement suivant les conditions et de la manière précisées par ces mêmes contrats, ou conformément aux règles générales du droit international.

l'Annexe „G“ sans aucune réserve ni restriction. La Conférence internationale exige une garantie de pays signataires pour l'application conséquente et efficace des obligations acquies par l'Accord, fondées sur le droit international, les acquêts juridiques internationaux, et les conventions internationales. En outre, les participants de la Conférence ont eu en vu que l'Accord avait été conclu sous les auspices de la Conférence internationale pour l'ex RSFY, formée en 1992, par la participation commune des Nations Unies (ONU), de l'Union Européenne (UE), et du Conseil de mise en œuvre de la paix (PIC), avec une participation active des Etats Unis.

5. Sur la Conférence internationale ont dominé les demandes suivantes :

- L'APPLICATION DIRECTE DE TOUTES LES OBLIGATIONS CITEES DANS L'ANNEXE „G“, DE LA MANIERE PRECISEE PAR LES DISPOSITIONS DE L'ANNEXE „G“, AVEC L'ACCENT SUR L'INSTAURATION DES DROITS DE PROPRIETE ACQUIS, PROVENANT DE L'EX RSFY, LESQUELS ETAIENT EN VIGUEUR LE 31/12/1990, OU L'INDEMNISATION POUR LE PROPRIETE CONFISQUE OU DETRUIT, SI LA RESTITUTION EN NATURE N'EST PAS PHYSIQUEMENT POSSIBLE ;
- L'APPLICATION PLUS EFFICACE DES DISPOSITIONS DE L'ANNEXE „G“, DANS LES PAYS LESQUELS APPLIQUENT L'ANNEXE „G“ DIRECTEMENT DANS LEURS COURS ET ORGANES ADMINISTRATIFS;
- LE RESPECT CONSEQUENT DU DROIT DES OBLIGATIONS INTERNATIONAL ;
- L'AFFIRMATION DU PRINCIPE D'ETAT DE DROIT, D'EGALITE ET D'ELIMINATION DE LA DISCRIMINATION ;
- LE RESPECT DU BUT ET DE LA DESTINATION DE L'ANNEXE „G“ SELON LA CHARTE DE L'ONU No 18 ET LE PROTOCOLE No 1 DE LA CONVENTION EUROPEENNE DES DROIT DE L'HOMME ET LA STIMULATION DE LA DOCTRINE DES DROITS ACQUIS DANS DES CAS DE LA SUCCESSION DES PAYS.

II FAITS INCONTESTES

6. Presque 30 ans, c'est-à-dire depuis 1991, les anciens résidents la RSFY, et actuellement les personnes morales et physiques dans les pays successeurs de la RSFY, les titulaires des droits de propriété, surtout sur les biens en Croatie, sans égard à l'état du 31/12/1990 garanti par l'Annexe „G“, sont privés de leurs pouvoirs réels juridiques et de leurs droits acquis, par les actes discriminatoires de la R. de la Croatie de 1991 et 1994, ils sont privées de la possibilité d'utiliser leurs biens et d'y réaliser des activités économiques, bien que la R de la Croatie se réfère toujours à ces actes, quoiqu'ils ont été dérogués ex officio par ce pays, par l'acte de la ratification de l'Accord et les dispositions de son Annexe „G“.
7. L' Annexe „G“ garantit la continuité de droit sur les biens et les droits acquis qui étaient en vigueur le 31/12/1990. De même, toutes les opérations juridiques réalisées après le 31/12/1990 sans l'autorisation de titulaire de ce droit, sont déclarées nulles par ledit Annexe, comme elles n'étaient jamais réalisées (la disposition „Null and Void“). Ce sont les dispositions très précises et directement applicables qui garantissent la continuité de l'institut de droit de propriété et de droits acquis de la RSFY dans les pays successeurs. Il n'existe rien de général dans ces dispositions, même si certaines prétentions politiques veulent le dire. Dans son essence, l' Annexe „G“ ne résout pas des questions concernant les droits de propriété entre des sujets

différents, personnes morales et physiques, mais il garantit la continuité de droit de propriété et des droits acquis des sujets de la ancien RSFY sur lesdits droits dans les pays successeurs.

8. La base légale pour la restitution en nature des droits de propriété, ou pour l'indemnité en espèces, est contenue dans l'article 2. de l' Annexe „G“ lequel précise le suivant, d'une manière claire, équitable et conséquent: „**les droits sur les biens mobilier et immobilier qui se trouvent sur le territoire d'un pays successeur et sur lesquels des citoyens ou des autres sujets juridiques en RSFY ont eu le droit le 31/12/1990, seront reconnus, protégés et retournés à l'état original par ce pays, suivant les standards et règlement fixés par le droit international, et sans égard à la nationalité, citoyenneté, ou le domicile de ces personnes. Cela touche les personnes qui ont obtenu la citoyenneté, un nouveau domicile ou lieu de résidence dans un pays différent du pays successeur, après le 31/12/1990. Les personnes qui n'avaient pas eu la possibilité de réaliser ces droits, auront le droit d'indemnisation selon le règlement international juridique et civil.**“
9. Il y a 16 ans que l'application de l'Annexe „G“ est sujet des obstructions systématiques, surtout en Croatie, pendant que dans certains pays qui ont signé l'Accord son application n'est pas efficace, même que selon l'article 8. de l'Accord et selon l'article 4. de l'Annexe „G“ les pays sont obligé d'assurer les mesures pour l'application efficace de ses dispositions, et d'harmoniser leurs législations nationales afin que les dispositions de l'Accord soient acceptées et respectées dans les cours et les autres institutions d'état. La disposition citée interdit explicitement aux pays successeurs de justifier la non-application d'obligations fixées par l'Accord par la collision avec la législation nationale. Les pays successeurs se sont concertés par la ratification de l'Accord de renoncer à ce droit fixé par la législation nationale qui est opposé aux dispositions de l'Annexe „G“, et se sont obligés d'harmoniser leur législation nationale avec les dispositions de l'Annexe „G“, ce qui rend la justification de la R. de la Croatie par son règlement et ses lois des années 1991, 1994, et 2018 juridiquement inacceptable.

III CONSTATATIONS ET DEMANDES ACCEPTEES

10. Les actes juridiques internationaux ratifiés, selon les constitutions de tous les pays signataires, se trouvent hiérarchiquement au dessus des lois nationales et des autres règlement nationaux, et par conséquent ils doivent être harmoniser avec eux.
L'Annexe „G“, en tant qu'un accord international multilatéral représente une partie de droit international, de système juridique et constitutionnel des pays signataires, des pays successeurs de la RSFY, et une parti intégrale de leur système juridique, ayant le plus fort pouvoir juridique.
11. Dans le droit national et international contemporain, le droit de propriété et des autres droits patrimoniaux acquis sont intangibles et doivent être protégés juridiquement de la manière la plus efficace, et dans le cas d'une limitation de ces droits une compensation est prévue.
Le dommage matériel causé par non-application de l'Annexe „G“, a cause de la manque de la protection juridique et physique, l'interdiction de propriété, d'utilisation et de disposition et de la manque à gagner, devient plus grand chaque jour. Les personnes morales lésées, selon l'Annexe „G“ et le règlement international juridique et civil ont le droit d'indemnisation, laquelle doit être payée par le pays qui n'a pas appliqué les dispositions de l'Annexe „G“.
12. La position que l'Annexe „G“ ne doit pas être appliqué par un pays, car les autres signataires ne l'appliquent pas sur leur territoire, qui est justifiée par la réciprocité, ce qui est contraire aux

principes, car la réciprocité ne peut pas déroger à l'application de la loi la plus forte et de l'éthique juridique.

Les dispositions obligatoires de l'Annexe „G“ concernant la protection de droits de propriété et de droits acquis doivent être sans retard respectées et appliquées, car les pays signataires les ont acceptées en signant l'Accord sans réserve, „de bonne foi“, comme définitives, ce qui est devenu exécutoire par la ratification.

13. L'Annexe „G“ implique indubitablement qu'à tous les titulaires de droit de propriété, l'état du 31/12/1990, qui sont privés violemment de leur droit de propriété, leur droit doit être restitué et les conséquences juridiques de cet acte violent, ce transfert réalisé sans leur volonté, doivent être annulées. Cela veut dire que les biens touchés par ce droit doivent être restitués dans la même condition physique réelle, et la même situation juridique que le 31/12/1990, et que les sujets lésés doivent être dédommagés selon le règlement international juridique et civil. L'indemnisation en espèce est prévue dans les cas où le pays responsable n'a pas la possibilité de protéger et reconnaître leur droits, et de réaliser une restitution réelle de la propriété confisquée, ou dans les cas où la partie lésée demande explicitement l'indemnisation en espèce.

Dans les cas de la faillite, ou la cessation de la personne morale, le pays où une telle personne morale avait eu la siège aurait le droit de l'indemnisation en espèce.

IV CONDITIONNEMENT SANS FONDEMENT

14. Les pays qui n'appliquent pas l'Annexe „G“ sont obligés de le faire selon les dispositions de l'Accord, par le biais de mesures efficaces, telle que les ordres aux cours et institutions de l'état concernant la manière de son application urgente. Le conditionnement de l'application de l'obligation internationale assumée par l'Accord, concernant la restitution de droit de propriété et l'annulation des conséquences juridiques du transfert violent de droits cités ou l'indemnité, par une conclusion d'un accord bilatéral sur les questions patrimoniales ou une compensation pour „le dommage de guerre“, représente l'obstruction illégale, et même la suspension de ladite partie de l'Accord. A savoir, l'Annexe „G“ ne résout pas les futures relations patrimoniales parmi les pays successeurs, mais il règle seulement l'état de droits de propriété des anciens résidents de la RFSY, le 31/12/1990, concernant la succession des droits et des obligations de l'ancien pays disparu, par ses successeurs, et annule le transfert violent droit cité.
15. La Cour européenne des droits de l'homme s'est proclamée incompétente pour les affaires présentées, en usant le principe ratio temporis, et par ses décisions les personnes morales protégées par l'Annexe „G“ n'ont pas la possibilité de demander la protection selon l'article 1. du Premier Protocole additionnel à la Convention européenne des droits de l'homme, concernant la protection de la propriété et le respect de ses biens.
16. La République de Croatie conditionne sans fondement l'application de l'Annexe „G“, car il n'existe pas un accord bilatéral avec la République de la Serbie et la Bosnie-Herzégovine. L'Annexe „G“ cite l'accord bilatéral juste comme une possibilité éventuelle, exclusivement dans le but de l'application plus efficace de l'Annexe „G“. Néanmoins, l'Annexe „G“ doit être appliqué directement, même sans des accord bilatéraux additionnels, c'est la position qui est acceptée. L'Accord sur les questions de la succession doit être réalisé dans sa totalité, et dans

tous les pays. Son application sélective, et surtout son non-application dans la République de Croatie pendant 16 années déjà, n'est pas autorisée.

V REALISATION DES OBLIGATIONS ASSUMÉES

17. Selon les lois en vigueur dans les pays successeurs concernant la conclusion et la réalisation des contrats internationaux, l'organe administratif du pays signataire est compétent pour la réalisation des obligations internationales assumées.

La réalisation des dispositions de l'Annexe „G“ doit être accompagnée, selon l'article 2b de l'Annexe „G“, par l'annulation ex officio de l'inscription dans le Cadastre sous la contrainte, contre la volonté du titulaire du droit de propriété le 31/12/1990, et de cette manière, par l'annulation des effets du transfert violant du droit de propriété sur la République de Croatie, selon le principe „Null and Void“, d'après lequel le transfert forcé n'avait jamais réalisé. Selon les lois nationales sur les cadastres, il est nécessaire de donner la possibilité pour l'inscription sans discrimination de l'état du droit de propriété sous les biens concrets appartenants aux résidents d'un autre pays, en prenant en considération l'état du 31/12/1990. Il est nécessaire de révoquer toutes les lois et prescriptions qui sont en collision avec les dispositions de l'Annexe „G“.

18. Il est indubitable que le système juridique en vigueur donne la possibilité pour la réalisation des dispositions de l'Annexe „G“ par la voie légale directement et de la manière urgente dans tous les cas incontestés, en appliquant l'institut juridique généralement reconnu concernant les obligations, sur l'enrichissement sans cause (l'enrichissement illicite). A savoir, par l'entrée même en vigueur de l'Annexe „G“, il est „effacé“ le fondement légal et juridique pour la privation de droit de propriété ou des autres droits acquis, ou pour la limitation de l'utilisation de la propriété privée étrangère, même depuis l'entrée en vigueur de l'Accord de Vienne sur les questions de succession en 2004. L'Accord cité se trouve au dessus de lois et autres règlements dans l'hierarchie des actes juridiques dans le système juridique et constitutionnel de tous les pays signataires de l'Accord de Vienne sur les questions de succession.

19. La proposition des participants de la Conférence est de notifier une initiative à l'Assemblée du Conseil de l'Europe concernant la fixation des sanctions pour les pays successeurs qui sont aussi les membres de l'UE, et qui ignorent leurs obligations internationales assumées et l'avertissement public, l'instrument légal européenne, ou l'interdiction de l'utilisation des ressources des fonds d'égalisation du budget de l'UE.

20. Les participants de la Conférence insistent sur l'activité efficace et active de la Commission pour l'application de l'Accord de la succession, qui devrait demander, sans retard, l'application directe de l'Annexe „G“, et l'abrogation des lois en opposition avec les dispositions de l'Annexe „G“.

En ce sens, le soutien politique est attendu, de même que la participation active des institutions d'état, dans la réalisation de la protection légitime des sujets lésés.

VI CONCLUSION

Les participants de la Conférence internationale attendent, ce qui est fondé, que tous les pays successeurs de l'ancien RSFY respectent le droit international et qu'ils appliquent les obligations de l'Annexe „G“, assumées par l'Accord, immédiatement et sans réserve. Ce sera accompli, d'après la position des participants de la Conférence internationale, uniquement par

l'application urgente et efficace de l'Annexe „G“, avec l'aide et soutien juridique, morale et financier de la part de l'Union Européenne, sous le patronage et la participation active de laquelle l'Accord sur les questions de la succession avait été conclu. Il est attendu que les institutions de l'ONU, l'UE et l'EUA participent dans la réalisation de l'application directe de l'Annexe „G“, comme pendant le processus de négociations, dans un esprit de droit international et la stabilisation de la région. La situation dans la région ne sera pas calmée sans la solution des questions de la succession des droits acquis et des droits de propriété, de la manière prescrite par les dispositions de l'Annexe „G“.

Il est conclu qu'il est nécessaire de présenter le contenu intégral de la Déclaration de la Conférence internationale au public national et international, par la notification premièrement aux: gouvernements et ministères chargés des pays signataires de l'Accord; institutions juridiques dans tous les pays; à l'Assemblée du Conseil de l'Europe, au Secrétariat de l'ONU; à la Cour européenne des droits de l'homme; aux organisations non gouvernementales; membres des associations des personnes morales lésées, chambres de commerce et des avocats, institutions juridiques en Europe; aux organes compétents de l'OUN, de Conseil de sécurité et de l'OSCE, chargés de la protection des droits de l'homme et de libertés fondamentales.

Pour l'Association des juristes de la Serbie
Prof. dr Miodrag Orlić

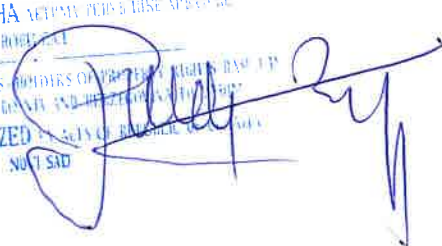
Pour L'Institut de droit comparé
Prof. dr Vladimir Čolović

Pour l'Association des personnes morales lésées „Patrimoine confisqué“

Zoran Ristić, avocat

ПРАВНА И ФИЗИЧКА ЛИЦА - НОСИОЦИ ИМПОРНИХ ПРАВА СА ТЕРИТОРИЈЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
ОДУЗЕТА ИМОВИНА НЕПРАВНО ПОСРЕДСТВОМ
РОБОВЛАСТИ
LEGAL ENTITIES AND INDIVIDUALS - HOLDERS OF IMPORT RIGHTS FROM THE
REPUBLIC OF SERBIA AND BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROPERTY WAS SEIZED BY MEANS OF UNLAWFUL
SLAVERY
NOVI SAD

Belgrad, 21. Februar 2020

ERKLÄRUNG
ÜBER
EINHALTUNG DER INTERNATIONALEN
VERPFLICHTUNGEN
AUS ANHANG "G"
VEREINBARUNG ÜBER FOLGEN DER
NACHFOLGE DES SFRJ

In Belgrad fand am 7. Februar 2020 die Internationale Konferenz zur Einhaltung der übernommenen internationalen Verpflichtungen aus Anhang "G" des Übereinkommens über Nachfolgefragen des SFRJ (im Folgenden: das Übereinkommen) statt. Es wurde vorbehaltlos unterzeichnet und ratifiziert und trat 2004 in Kraft.¹

Die internationale Konferenz wurde organisiert von:

- VEREIN DER JURISTEN SERBIENS,
- INSTITUT FÜR VERGLEICHENDES RECHT, und
- VEREINIGUNG VON BESCHÄDIGTEN RECHTSPERSONEN "ERGRIFFENES EIGENTUM",

mit Unterstützung:

- Multidisziplinäres Zentrum zur Förderung von Integrationsprozessen und zur Harmonisierung von Rechten,
- Vereinigungen für Entschädigungs- und Versicherungsrecht und
- Vereinigungen für vergleichendes Recht.

An der Konferenz nahmen 66 Teilnehmer aus der Republik Bosnien und Herzegowina, der Republik Kroatien, der Republik Slowenien, der Republik Serbien und den Vereinigten Staaten von Amerika (USA) teil. Ehrengast der Konferenz war Herr William Montgomery².

Nach der Präsentation von zehn Berichterstattern³ und einer breiten Diskussion sowie den eingereichten Materialien wurden die folgenden Ansichten und Aussagen allgemein akzeptiert:

¹ Bekanntlich wurden nach Kriegsende im ehemaligen gemeinsamen Staat SFRJ fünf neu gebildete international anerkannte Staaten, Bosnien und Herzegowina, die Republik Kroatien, die Republik Mazedonien, die Republik Slowenien und die Bundesrepublik Jugoslawien, gebildet und ein multilaterales Erbrechtsabkommen unterzeichnet Wien, 29. Juni 2001. Das Inkrafttreten des Abkommens ist von der Verpflichtung abhängig, es in den Parlamenten der neu gebildeten Staaten zu ratifizieren. Die Republik Mazedonien und Bosnien und Herzegowina haben das Abkommen im Frühjahr 2002 ratifiziert, während die Republik Slowenien das Abkommen im August 2002 ratifiziert hat, sowie die FR von Jugoslawien, die Republik Kroatien hat das Abkommen zuletzt erst am 3. März 2004 ratifiziert. Jahre. Gemäß den internationalen Bedingungen und den Wiener Übereinkommen trat das Abkommen am 4. Juni 2004 in Kraft, und wurde beim UN-Sekretariat hinterlegt. Während der Ratifizierung des zitierten internationalen Abkommens löste sich der gemeinsame Staat der Bundesrepublik Jugoslawien in zwei Staaten auf, die Republik Serbien und Montenegro, die alle Fragen der staatlichen Auflösung, einschließlich der Frage der Nachfolge, einvernehmlich regelten.

² Herr Montgomery war Zeuge und aktiver Teilnehmer an den Ereignissen, die diesem Abkommen vorausgingen und zu diesem führten, als US-Botschafter in der Republik Kroatien von 1998 bis 2000 während der Verhandlungen über dieses internationale Abkommen und später als US-Botschafter in Serbien von 2001 bis 2004. Jahre. Von 1996 bis 1998 war er Vertreter des Außenministeriums als Sonderberater für die Umsetzung des Friedens in Bosnien und Herzegowina.

³ Akademiker prof. Dr. Miodrag Orlić, Präsident der Vereinigung der Juristen Serbiens; Akademiker prof. Dr. Radovan Vukadinović; Sulejman Tabaković, MA, Anwalt aus Zagreb; Zoran Ristić, Anwalt von Novi Sad; Rajna Andrić, Anwältin aus Belgrad, Ljubodrag Pljakić, langjährige Richterin am Obersten Gerichtshof Serbiens; Predrag Trifunovic, ein langjähriger Richter am Obersten Kassationsgerichtshof; Akademiker prof. Dr. Dragoslav Slović, Dr. Vanda Božić, Assistenzprofessor an der Wirtschaftsakademie und Ratimir Slijepčević, Generalsekretär der Vereinigung für Rechtsvergleichung.

Schriftliche Beiträge für die Internationale Konferenz wurden vorbereitet von: prof. Dr. Vladimir Čolović, Direktor des Instituts für Rechtsvergleichung, Akademiker prof. Dr. Vitomir Popović, Prof. Dr. Zdravko Petrović, ein Anwalt aus Belgrad, Dr. Vanda Božić und Sulejman Tabaković sowie Rajna Andrić, Anwältin aus Belgrad.

EINLEITENDE ANWEISUNGEN

1. Das Übereinkommen wurde als ein historisches Dokument in den Parlamenten aller Nachfolgestaaten ratifiziert, die sich aus dem Zerfall des SFRJ⁴ ergeben. Das Übereinkommen wurde in Übereinstimmung mit dem Völkerrecht ausgearbeitet und stellt eine Reihe von Durchführungsbestimmungen und damit verbundenen Grundsätzen dar, die die rechtlichen Konsequenzen des Zerfalls des SFRJ so definieren, dass die Rechte und Pflichten des ehemaligen Staates auf seine Nachfolgestaaten übertragen werden. Diese Rechte und Pflichten beziehen sich unter anderem auf Eigentum und erworbene Rechte natürlicher und juristischer Personen.

Die internationale Konferenz befürwortete die Bestätigung des Völkerrechts unter Ausschluss der Politisierung der betrachteten Rechtsfragen. Es ist motiviert durch die Absicht, einen Beitrag zu leisten: Rechtsstaatlichkeit, Verringerung und Verhinderung künftiger schädlicher wirtschaftlicher Folgen für die Themen, auf die sich Anhang "G" bezieht, Beseitigung von Rechtsunsicherheiten, Stabilisierung des Geschäftsklimas in der Region und Beseitigung regionaler rechtlicher, wirtschaftlicher und humanitärer Spannungen, die, durch die Verschiebung der Anwendung von Anhang "G", sind übrigens täglich vergrößert.

2. Gegenseitigkeit und Reziprozität im Verhalten der Vertragsparteien im Völkerrecht sind eine rechtliche Konsequenz des Grundsatzes der Souveränität und der Gleichheit der Staaten als politisches Grundprinzip, auf dem die moderne internationale Ordnung beruht. Dieser Grundsatz wurde als Grundsatz der souveränen Gleichheit der Staaten, Artikel 2 Punkt 1 der Charta der Vereinten Nationen, bestätigt. Artikel 26 des Wiener Übereinkommens zur Einhaltung des Vertragsrechts legt den Grundsatz der "pacta sunt servanda" fest, dh die Verpflichtung einer Partei zum Handeln. Artikel 27 des Wiener Übereinkommens sieht vor, dass sich kein Mitglied auf die Bestimmungen seines innerstaatlichen Rechts berufen darf, um die Nichteinhaltung der Bestimmungen ratifizierter Verträge zu rechtfertigen.

3. Daher ist die Praxis von Institutionen in Nachfolgestaaten, die die Verpflichtungen aus dem Erbrechtsabkommen sowie anderen aufgeführten internationalen Rechtsquellen, die integraler Bestandteil ihrer nationalen Gesetzgebung sind, bestreiten und nicht umsetzen, inakzeptabel. Insbesondere sollten sie bekannten Eigentümern das Eigentumsrecht nicht verweigern und anfechten, indem sie ihr Recht durch Vorschriften, Gesetze und Praktiken von Gerichten oder anderen Institutionen in Verfahren zum Schutz gesetzlich erworbener Eigentumsrechte verweigern.

4. Das Hauptziel der Internationalen Konferenz bestand darin, die Gründe zu analysieren, warum Anhang "G" nicht umgesetzt wird, obwohl sich die neu gebildeten Staaten durch die Ratifizierung des Abkommens dazu verpflichtet haben, die Rechtslage zur unmittelbaren Anwendbarkeit von Anhang "G" ohne zusätzliche Einschränkungen und Vorbehalte zu erläutern. Die Internationale Konferenz verlangt von den Unterzeichnerstaaten eine Garantie für die konsequente und effiziente Umsetzung der vom Abkommen übernommenen Verpflichtungen auf der Grundlage des Völkerrechts, des europäischen Besitzstands und internationaler Übereinkommen. Die Konferenzteilnehmer hatten vor Augen, dass das Abkommen unter der Schirmherrschaft der Internationalen Konferenz für die ehemalige SFRJ geschlossen wurde, die 1992 unter gemeinsamer Beteiligung der Vereinten Nationen (UN), der Europäischen Union (EU) und des Friedensumsetzungsrates (PIC) gegründet wurde. aktiv teilgenommen.

⁴ Das ratifizierte Übereinkommen über Erbfolgefragen basiert auf: der Zustimmung der Unterzeichner zur Vereinbarung der Nachfolgestaaten, den Bestimmungen des Erbrechts, dem anwendbaren Völkerrecht, den Wiener Übereinkommen über das Recht internationaler Verträge, dem Wiener Erbrechtsübereinkommen über das Recht internationaler Verträge und der nationalen Gesetzgebung Bereich. Ratifizierte internationale Verträge stehen über dem nationalen Recht und ihre Bestimmungen können nur unter den Bedingungen und in der darin festgelegten Weise oder in Übereinstimmung mit den allgemeinen Regeln des Völkerrechts geändert oder aufgehoben werden.

5. Die Internationale Konferenz war geprägt von Anfragen nach:

- DURCH DIREKTE ANWENDUNG ALLER VERPFLICHTUNGEN AUS ANHANG "G", WIE DIE BESTIMMUNGEN VON ANHANG "G" BESTIMMEN, MIT EINER Hervorhebung der Feststellung erworbener Eigentumsrechte aus dem früheren SFRJ, die ungültig waren. JAHRE ODER VERGÜTUNG FÜR ERFASSTES ODER ZERSTÖRTES EIGENTUM, WENN DIE NATÜRLICHE RESTITUTION NICHT PHYSISCH MÖGLICH IST;
- EFFIZIENTERE ANWENDUNG DER BESTIMMUNGEN AUS ANHANG "G" IN DEN DIREKT GELTENEN STAATEN

ANHANG "G" IN SEINEN GERICHTEN UND VERWALTUNGSKÖRPERN;

- BESTÄNDIGE EINHALTUNG DES INTERNATIONALEN VERTRAGSRECHTS;
- BESTÄTIGUNG DER GRUNDSÄTZE DER RECHTSREGEL, GLEICHEN BEHANDLUNG UND Beseitigung der Diskriminierung;
- ÜBERPRÜFUNG DES ZWECKES UND DES ZWECKES DES ANHANGS G GEMÄSS UN-CHARTER NR. 18 UND PROTOKOLL NR. 1 EUROPÄISCHE ÜBEREINKOMMEN ÜBER MENSCHENRECHTE UND FÖRDERUNG DER DOKTRINE ERWORBENER RECHTE IN FOLGEN DER NACHFOLGE VON STAATEN.

Unterstützung und aktive Beteiligung staatlicher Institutionen am Erreichen eines legitimen Schutzes geschädigter Einheiten.

VI SCHLUSSFOLGERUNG

Die Teilnehmer der Internationalen Konferenz erwarten zu Recht, dass alle Nachfolgestaaten des ehemaligen SFRJ das Völkerrecht respektieren und die Verpflichtungen aus dem Abkommen aus Anhang "G" unverzüglich und unverzüglich umsetzen. Den Teilnehmern der Internationalen Konferenz zufolge wird dies nur durch die sofortige und effiziente Umsetzung von Anhang "G" mit rechtlicher, moralischer und materieller Unterstützung und Unterstützung der Europäischen Union erreicht, unter deren Schirmherrschaft und konstruktivem Engagement das Übereinkommen über Nachfolgefragen geschlossen wurde. Von den Institutionen der Vereinten Nationen, der EU und der USA wird erwartet, dass sie sich an der Lösung des Problems der direkten Umsetzung von Anhang "G" beteiligen, wie dies bei den Verhandlungen im Sinne des Völkerrechts und der Stabilisierung der Region der Fall war. Es wird sich nicht beruhigen, bis die Probleme der Nachfolge erworbener Rechte und Eigentumsrechte gelöst sind, wie in Anhang "G" vorgeschrieben.

Es wurde beschlossen, die breiteste nationale und internationale Öffentlichkeit mit dem integralen Inhalt der Erklärung der Internationalen Konferenz vertraut zu machen, indem zunächst Folgendes eingereicht wurde: den republikanischen Regierungen und den zuständigen republikanischen Ministerien der Unterzeichner des Abkommens; Justizbehörden in allen Republiken; Die Versammlung des Europarates; Das UN-Sekretariat; Europäischer Gerichtshof für Menschenrechte; Nichtregierungsorganisationen; Mitglieder der Vereinigung geschädigter juristischer Personen; Anwaltskammern und Justizkammern, Justizbehörden in Europa; die zuständigen Organe der Vereinten Nationen, des Sicherheitsrates und der OSZE, die für den Schutz der Menschenrechte und Grundfreiheiten zuständig sind.

II STREITIGE FAKTEN

6. Fast 30 Jahre, dh. Seit 1991 sind ehemalige Einwohner des SFRJ sowie derzeitige juristische und natürliche Personen aus den Nachfolgestaaten des SFRJ, Inhaber von Eigentumsrechten, insbesondere über Eigentum in der Republik Kroatien, unabhängig von der durch Anhang "G" garantierten Situation vom 31.12.1990, der Real- gesetzliche Befugnisse und erworbene Rechte durch diskriminierende Handlungen R. Kroatien wurde 1991 und 1994 die Möglichkeit genommen, sein Eigentum zu nutzen, zu veräußern und zu verwalten, obwohl sich die Republik Kroatien weiterhin auf diese Rechtsakte beruft, obwohl sie von Amts wegen durch den Ratifizierungsakt des Abkommens und die Bestimmungen seines Anhangs "G" abweichend sind. '.

7. Anhang "G" gewährleistet die Kontinuität der Rechte an Eigentum und erworbenen Rechten, die am 31.12.1990 gültig waren. Er erklärt auch alle rechtlichen Schritte, die nach dem 31. Dezember 1990 stattgefunden haben. ohne die Zustimmung des Inhabers dieses Rechts ungültig und als ob sie niemals stattgefunden hätten (Bestimmung "Null and Void"). Dies sind äußerst präzise und direkt durchsetzbare Bestimmungen, die die Kontinuität des Instituts für Eigentumsrechte und erworbene Rechte von der SFRJ an die Nachfolgestaaten gewährleisten. Diese Bestimmungen enthalten keine Grundsätze, wie dies politisch behauptet wird. Anhang "G" löst im Wesentlichen keine Eigentums- und Rechtsfragen des Eigentums zwischen verschiedenen juristischen Personen und natürlichen Personen, sondern garantiert die Kontinuität der Eigentumsrechte und erworbenen Rechte der Subjekte des ehemaligen SFRJ zu diesen Rechten in Nachfolgestaaten.

8. Die Rechtsgrundlage für die natürliche Rückgabe von Eigentumsrechten, dh die Geldentschädigung, ist in Anhang G Artikel 2 enthalten, in dem im Prinzip klar und gerecht Folgendes festgelegt ist: "Rechte auf bewegliches und unbewegliches Vermögen im Hoheitsgebiet des Staates Nachfolger, auf die die Bürger oder andere juristische Personen des SFRJ am 31.12.1990 Anspruch hatten. wird von diesem Staat gemäß den festgelegten Standards und Normen des Völkerrechts anerkannt, geschützt und in seinen ursprünglichen Zustand zurückversetzt, unabhängig von der Staatsangehörigkeit, der Staatsbürgerschaft, dem Wohnsitz oder dem Wohnsitz dieser Personen. Dies schließt Personen ein, die nach dem 31.12.1990. erworbene Staatsbürgerschaft oder neuer Wohnsitz oder Wohnsitz in einem anderen Staat als dem Nachfolgestaat. Personen, die diese Rechte nicht ausüben konnten, haben Anspruch auf Entschädigung gemäß den zivil- und internationalen Rechtsnormen. "

9. Seit 16 Jahren, insbesondere in der Republik Kroatien, ist die Anwendung von Anhang "G" systematisch behindert, während in einigen Unterzeichnerstaaten seine Anwendung unwirksam ist, obwohl die Staaten gemäß Artikel 8 des Abkommens und Artikel 4 des Anhangs "G" dazu verpflichtet sind Gewährleistung von Maßnahmen zur wirksamen Anwendung seiner Bestimmungen und Harmonisierung ihrer nationalen Rechtsvorschriften, damit die Bestimmungen des Abkommens vor Gerichten und staatlichen Institutionen akzeptiert und eingehalten werden. Diese Bestimmung verbietet Nachfolgestaaten ausdrücklich, die Nichteinhaltung des Abkommens im Widerspruch zum innerstaatlichen Recht zu rechtfertigen. Mit der Ratifizierung des Abkommens einigten sich die Nachfolger darauf, auf dieses Recht aus der innerstaatlichen Gesetzgebung zu verzichten, die entgegen den Bestimmungen von Anhang "G" auf die Bestimmungen aus Anhang "G" verzichtete und sich verpflichtete, die nationalen Rechtsvorschriften zu unterwerfen. Insofern ruft R. Kroatien zu seinen Dekreten und Gesetzen von 1991, 1994 und 2018 ist rechtlich inakzeptabel.

III ALLGEMEIN AKZEPTIERTE ERGEBNISSE UND ANFORDERUNGEN

10. Ratifizierte internationale Rechtsakte stehen gemäß den Verfassungen aller Unterzeichnerstaaten hierarchisch über den nationalen Gesetzen und anderen Statuten und müssen daher mit diesen harmonisiert werden.

Anhang "G" ist als multilaterales internationales Abkommen Teil des Völkerrechts, der Verfassungs- und Rechtsordnung der Unterzeichner, der Nachfolgestaaten des SFRJ und ein integraler Bestandteil ihres Rechtssystems mit der stärksten Rechtskraft.

11. Im modernen nationalen und internationalen Recht sind Eigentumsrechte und andere erworbene Eigentumsrechte unverletzlich und müssen den wirksamsten Rechtsschutz genießen. Im Falle ihrer Einschränkung wird eine Entschädigung gewährt.

Der materielle Schaden, der durch die Nichtanwendung von Anhang "G" aufgrund des Mangels an rechtlichem und physischem Schutz, des Verbots des Besitzes, der Entsorgung und Verwendung sowie des entgangenen Gewinns verursacht wird, nimmt täglich zu. Verletzte juristische Personen haben gemäß Anhang "G" sowie zivil- und internationaler Rechtspraxis und -normen Anspruch auf eine Entschädigung, die ihnen von dem Staat gezahlt werden muss, der die Bestimmungen von Anhang G nicht angewendet hat.

12. Es ist inakzeptabel, dass Anhang "G" nicht im eigenen Land angewendet wird, es sei denn, andere Unterzeichner wenden ihn in ihrem Hoheitsgebiet mit grundloser Begründung an, indem sie sich auf Gegenseitigkeit berufen, da Gegenseitigkeit nicht von der Anwendung des strengsten Gesetzes und der strengsten Rechtsethik abweichen darf.

Obligatorische Bestimmungen in Anhang "G" zum Schutz des Eigentums und der erworbenen Rechte des Staates müssen unverzüglich eingehalten und angewendet werden, da die Staaten sie zum Zeitpunkt der Unterzeichnung des Abkommens unterzeichnet haben.

in "gutem Glauben", ohne Vorbehalt, als endgültig gefangen. Die Ratifizierung wurde übrigens durchsetzbar.

13. Aus Anhang "G" folgt zweifellos, dass zum 31. Dezember 1990 alle Inhaber von Eigentumsrechten gewaltsam ihrer Eigentumsrechte beraubt werden müssen und die rechtlichen Konsequenzen einer solchen gewaltsamen Übertragung, die gegen ihren Willen erfolgt, aufgehoben werden müssen. Dies bedeutet, dass das Eigentum, auf das sich dieses Recht bezieht, in der tatsächlichen physischen Verfassung, dh dem rechtlichen Status wie am 31. Dezember 1990, wieder in Besitz genommen werden muss. Jahre, und die Entrechteten nach zivil- und internationalen Rechtsnormen zu entschädigen. Die Geldentschädigung bezieht sich auf diejenigen, für die der zuständige Staat nicht in der Lage und in der Lage ist und ist, eine echte Rückgabe von beschlagnahmtem Eigentum zu schützen, anzuerkennen und durchzuführen, oder wenn der Geschädigte diese Form der Entschädigung ausdrücklich verlangt.

Im Falle eines Konkurses oder einer Kündigung der geschädigten juristischen Personen würde die Geldentschädigung dem Staat gehören, in dem diese ehemaligen juristischen Personen ihren Sitz hatten.

IV UNGRUNDBARER ZUSTAND

14. Staaten, die Anhang G nicht umsetzen, sind nach den Bestimmungen des Abkommens verpflichtet, dies durch wirksame Maßnahmen wie Anordnungen an Gerichte und staatliche Institutionen in Bezug auf die Art und Weise ihrer sofortigen Anwendung zu tun. Die Umsetzung der internationalen Verpflichtung des Abkommens zur Rückerstattung von Eigentumsrechten und die Aufhebung der rechtlichen Konsequenzen einer gewaltsamen Übertragung dieser Rechte oder einer Entschädigung, der Abschluss

eines bilateralen Abkommens über Eigentumsfragen oder der Ausgleich von "Kriegsschäden" ist eine unzulässige Behinderung oder sogar Aussetzung dieses integralen Bestandteils des Abkommens. . Anhang "G" regelt nämlich nicht die künftigen Eigentumsrechtsbeziehungen zwischen den Nachfolgestaaten, sondern legt erst am 31. Dezember 1990 den Stand der Eigentumsrechte ehemaliger Einwohner des SFRJ fest. in Bezug auf die Abfolge von Rechten und Pflichten des vermissten ehemaligen Staates an seine Nachfolger und hebt die gewaltsame Übertragung dieses Rechts auf.

15. Entscheidungen des Europäischen Gerichtshofs für Menschenrechte, sich in eingereichten Fällen nach dem Grundsatz des Verhältnisses temporis für inkompetent zu erklären, hindern juristische Personen, die durch Anhang "G" geschützt sind, daran, Schutz nach Artikel 1 des Protokolls Nr. 1 der Europäischen Menschenrechtskonvention zu beantragen bezieht sich auf den ungestörten Genuss des eigenen Eigentums.

16. Die Republik Kroatien bedingt die Anwendung von Anhang "G" zu Unrecht, da kein bilaterales Abkommen mit der Republik Kroatien besteht. Serbien und R. Sollte. In Anhang "G" ist das bilaterale Abkommen nur als mögliche Möglichkeit aufgeführt, um Anhang "G" effizienter umzusetzen. Es ist jedoch allgemein anerkannt, dass Anhang "G" ohne zusätzliche bilaterale Abkommen direkt angewendet werden sollte. Das Abkommen über Nachfolgefragen muss in seiner Gesamtheit und in allen Staaten umgesetzt werden. Seine selektive Anwendung ist nicht erlaubt, insbesondere sein Ignorieren in R. Kroatien seit 16 Jahren.

IN LEISTUNG DER VERPFLICHTUNGEN

17. Nach den geltenden Gesetzen der Nachfolgestaaten über den Abschluss und die Durchführung internationaler Abkommen ist das Verwaltungsorgan des Unterzeichnerstaats für die Umsetzung der übernommenen internationalen Verpflichtungen zuständig.

Die Ausführung der Bestimmungen des Anhangs "G" muss so erfolgen, dass in den Grundbüchern, dh im Immobilienkataster, auf der Grundlage von Art. Anhang "G" 2b wurde von Amts wegen durchgeführt, indem die Registrierung unter Zwang gegen den Willen des Eigentumsrechtinhabers am 31.12.1990 aufgehoben wurde. und die rechtlichen Auswirkungen der erzwungenen Übertragung von Eigentumsrechten an die Republik Kroatien nach dem „Null and Void“-Prinzip aufzuheben, nach dem die erzwungene Übertragung von Rechten nie stattgefunden hat. In Übereinstimmung mit den nationalen Grundbuchgesetzen, dh dem Immobilienkataster, muss es möglich sein, den Status von Eigentumsrechten an einem bestimmten Eigentum eines Bewohners eines anderen Staates ohne Diskriminierung unter Berücksichtigung des Status am 31.12.1990 zu registrieren. Jahre. Es ist notwendig, alle Gesetze und Vorschriften aufzuheben, die im Widerspruch zu den Bestimmungen von Anhang "G" stehen.

18. Es besteht kein Zweifel daran, dass das derzeitige Rechtssystem die Möglichkeit bietet, die Bestimmungen des Anhangs "G" in allen unbestrittenen Fällen direkt und unverzüglich rechtlich umzusetzen, indem das allgemein anerkannte verpflichtungsrechtliche Institut für ungerechtfertigten Erwerb (ungerechtfertigte Bereicherung) angewendet wird. Mit dem Inkrafttreten von Anhang "G" wurde nämlich die rechtliche oder sonstige Rechtsgrundlage für den Entzug von Eigentumsrechten oder anderen erworbenen Rechten, dh die Beschränkung der Nutzung von ausländischem Privateigentum, im Jahr 2004 mit dem Inkrafttreten des Wiener Erbrechtsabkommens aufgehoben. . Er steht in der Hierarchie der Rechtsakte über den Gesetzen und sonstigen Vorschriften im Verfassungs- und Rechtssystem aller Unterzeichner des Wiener Erbrechtsabkommens.

19. Die Konferenz schlägt vor, dass die Versammlung des Europarates eine Initiative zur Verhängung von Sanktionen gegen die Nachfolgestaaten vorlegt, die auch Mitglieder der EU sind und ihre internationalen Verpflichtungen und den gemeinschaftlichen Besitzstand in Form einer öffentlichen Warnung oder Verweigerung der Verwendung von Ausgleichsmitteln aus dem EU-Haushalt ignorieren.

20. Die Konferenz besteht auf der aktiven und wirksamen Tätigkeit der Kommission zur Umsetzung des Erbrechtsabkommens, die unverzüglich die direkte Anwendung von Anhang "G" und die Einführung von Gesetzen erfordern sollte, die gegen die Bestimmungen von Anhang "G" verstoßen. Keine Kraft mehr.

In diesem Sinne wird politische Unterstützung und aktive Beteiligung staatlicher Institutionen am legitimen Schutz geschädigter Subjekte erwartet.

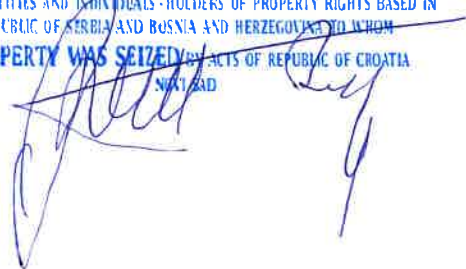
VI SCHLUSSFOLGERUNG

Die Teilnehmer der Internationalen Konferenz erwarten zu Recht, dass alle Nachfolgestaaten des ehemaligen SFRJ das Völkerrecht respektieren und die Verpflichtungen aus dem Abkommen aus Anhang "G" unverzüglich und unverzüglich umsetzen. Den Teilnehmern der Internationalen Konferenz zufolge wird dies nur durch die sofortige und effiziente Umsetzung von Anhang "G" mit rechtlicher, moralischer und materieller Unterstützung und Unterstützung der Europäischen Union erreicht, unter deren Schirmherrschaft und konstruktivem Engagement das Übereinkommen über Nachfolgefragen geschlossen wurde. Von den Institutionen der Vereinten Nationen, der EU und der USA wird erwartet, dass sie sich an der Lösung des Problems der direkten Umsetzung von Anhang "G" beteiligen, wie dies bei den Verhandlungen im Sinne des Völkerrechts und der Stabilisierung der Region der Fall war. Es wird sich nicht beruhigen, bis die Probleme der Nachfolge erworbener Rechte und Eigentumsrechte gelöst sind, wie in Anhang "G" vorgeschrieben.

Es wurde beschlossen, die breiteste nationale und internationale Öffentlichkeit mit dem integralen Inhalt der Erklärung der Internationalen Konferenz vertraut zu machen, indem zunächst Folgendes eingereicht wurde: den republikanischen Regierungen und den zuständigen republikanischen Ministerien der Unterzeichner des Abkommens; Justizbehörden in allen Republiken; Die Versammlung des Europarates; Das UN-Sekretariat; Europäischer Gerichtshof für Menschenrechte; Nichtregierungsorganisationen; Mitglieder der Vereinigung geschädigter juristischer Personen; Anwaltskammern und Justizkammern, Justizbehörden in Europa; die zuständigen Organe der Vereinten Nationen, des Sicherheitsrates und der OSZE, die für den Schutz der Menschenrechte und Grundfreiheiten zuständig sind.

ПРАВНА И ФИЗИЧКА ЛИЦА - НОСИОЦИ ИМОВИНСКИХ ПРАВА СА ТЕРИТОРИЈЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ КОЈИМА ЈЕ
ОДУЗЕТА ИМОВИНА АКТИМА РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ
НОВИ САД

LEGAL ENTITIES AND INDIVIDUALS - HOLDERS OF PROPERTY RIGHTS BASED IN
REPUBLIC OF SERBIA AND BOSNIA AND HERZEGOVINA TO WHOM
PROPERTY WAS SEIZED BY ACTS OF REPUBLIC OF CROATIA
NOVI SAD

ASSOCIATION

Personnes morales et physiques – les titulaires des droits patrimoniaux du territoire de la République de Serbie et la Bosnie-et-Herzégovine, qui sont privés de leurs biens par les actes de la République de Croatie

PATRIMOINE CONFISQUE

NOVI SAD * SARAJEVO

oduzeta.imovina@outlook.com

Madame, Monsieur,

Nous avons le plaisir et l'honneur de vous communiquer le texte de la Déclaration qui avait été adoptée à Conférence internationale à Belgrade, organisée par l'Association Patrimoine confisqué, l'Association des juristes de la Serbie, et l'Institut de droit comparé.

Le sujet de ce texte est le fait que jusqu'à aujourd'hui, 25 ans après la fin de la guerre sur le territoire de l'ancienne RFSY, et 20 ans après la conclusion de l'Accord de la succession, les pays n'ont pas toujours restitué réciproquement les biens des personnes physiques et morales du territoire des autres républiques, y compris leurs créances.

Le pays qui ignorait le plus ses obligations, c'était la République de Croatie, qui est le membre de l'Union Européenne, et qui avait accepté toutes les normes concernant la règle du droit, et le droit de propriété, qui est parmi les droits humains fondamentaux.

La République de Croatie avait systématiquement violé ses obligations, et surtout envers des personnes de la Bosnie-Herzégovine.

La République de Croatie évite obstinément de restituer aux personnes morales et aux citoyens leurs biens, qui représentent le droit acquis, selon l'Accord de la succession et l'Annexe „G“, lequel est un acte juridique plus fort que la constitution et les lois d'un pays, et qui prescrit que les pays signataires sont obligés de restituer les biens, en respectant l'état du 31/12/1990.

Nous vous prions d'examiner ce document, dans le cadre de vos pouvoirs et de le citer dans les annales de votre organisation, de le discuter, et de le traiter comme une espèce d'instrument qui pourra aider à terminer tous les conflits de ce genre sur ce territoire.

Les participants de la conférence ont constaté explicitement que les conséquences de la guerre sur le territoire de l'ancienne RFSY ne seront pas éliminées sans l'application de l'Annexe „G“ de l'Accord de la succession, relatif au droit de propriété et le droit acquis.

Pour l'Association „Patrimoine confisqué“

Le président de l'Association Zoran Ristić

ПРАВНА И ФИЗИЧКА ЛИЦА - НОСИОЦИ ИМОВИНСКИХ ПРАВА СА ТЕРИТОРИЈЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ КОЈИМА ЈЕ
ОДУЗЕТА ИМОВИНА АКТИМА РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ
НОВИ САД

LEGAL ENTITIES AND INDIVIDUALS - HOLDERS OF PROPERTY RIGHTS BASED IN
REPUBLIC OF SERBIA AND BOSNIA AND HERZEGOVINA TO WHOM
PROPERTY WAS SEIZED BY ACTS OF REPUBLIC OF CROATIA
NOVI SAD

